

B.93'S MEDLEMSBLAD

NR. 2 JUNI 2021

Næste blad
udkommer

15.
september
2021

Deadline for
indlevering
af stof torsdag

20.
august
2021

MEDLEMSBLAD FOR B.93

Nr. 2 – juni 2021

Redaktionen af dette nummer
er afsluttet torsdag den 20 maj 2021

Boldklubben af 1893

Medlemsbladredaktionen
Ved Sporsløjfen 10
2100 København Ø

Chefredaktør

Mads Mazanti Jensen
Telefon: 2682 1493
antimaz@hotmail.com

Redaktionsmedlemmer

Fodboldafdelingen

Torben Klarskov (konsulent)
Telefon: 2337 9493
klarskov@b93.dk

Palle „Banks“ Jørgensen
Telefon: 2348 1067
palle.banks@teliamail.dk

Christian Winther (billedredaktør)
Telefon: 2585 0595
cwin@mail.dk

Tennisafdelingen

Ledig

Redaktionen er samlet ansvarlig over for
klubbens ledelse.

Layout & Design

V18 – Hasret Tamer

Læs medlemsbladet online på b93.dk/medlemsbladet.

Næste blad udkommer 15. september
2021.

Annoncer: Jann Buchardt

Telefon: 9156 7612
jb@b93.dk

Forsidebillede: Team Harvey
Foto: Harvey Macaulay

B.93's kontor

Gitte Arnskov (sekretær)
Telefon: 5374 1893
gitte@b93.dk

Jesper Nielsen (daglig leder)
jesper@b93.dk
2720 0230

Pernille Marcussen (klubchef)
pam@b93.dk
2620 1793

Kontorets åbningstider

mandag kl. 12-16
tirsdag kl. 12-18
torsdag kl. 12-17
fredag kl. 12-15

Banekontor

Telefon: 3924 1893

Restaurant

Anette & Giacomo Musumeci
Telefon: 3955 1322
Mobil: 2444 7919
kok@kokkenskogourmet.dk

Hjemmesideredaktion

Klaus B. Johansen
webmaster@b93.dk

Officielle hjemmesider

b93.dk
fodbold.b93.dk
copenhagenfootballcamp.dk
b93prof.dk
b93tennis.dk

Officiel facebookside

facebook.com/b1893

Tryk

Herrmann & Fischer
Se mere på hogf.dk

I DYBDEN MED BREDDEN

af Mads Mazanti Jensen

Den seneste version af medlemsbladet så mere bagud end fremad. Fordi den nærmeste fremtid dengang i februar var så usikker, at jeg ikke turde se frem mod den kommende sæson. Nu, i juni måned, drister jeg mig til at være lidt mindre bagudskuende. Om end man selvfølgelig aldrig kan vide sig sikker på noget som helst.

Dette medlemsblad fokuserer blandt andet på en problematik, som klubben har bakset med længe, men som bestemt også tilhører nutiden og desværre nok også fremtiden. Forholdet mellem elite og bredde.

»Vi vil både eliten og bredden.« Sådan lød det på en generalforsamling for nogle år tilbage. Og viljen har da også uden tvivl været der. Men vejen fra ord til handling har været så lang, at vi ikke altid når frem. Det vidner sidste års tilfredsundersøgelse med al tænkelig tydelighed om. Som det vil være læsere af dette medlemsblad bekendt, udtrykte 39,6% af de adspurgte medlemmer/forældre til medlemmer af fodboldafdelingen utilfredshed med klubben. En utilfredshed, som blandt

andet var affødt af den manglende balance mellem klubbens elite og bredde. Stort fokus på eliten via ungdomsarbejdet i Akademiet, alt for lidt fokus på bredden.

Også medlemsbladet har slagside til fordel for eliten. Dels fordi jeg faktisk holder meget af vores elite – selv om mine egne evner med en bold absolut ikke er eliteværdig – dels fordi det er nemmere at skrive om konkrete størrelser som sejre og nederlag, strategier og målsætninger, frem for mindre håndgribelige – men mindst lige så væsentlige – størrelser som glæde og kammeratskab.

Men bare fordi noget er sværere, er det selvfølgelig ingen undskyldning for at afholde sig fra at gøre det. I nærværende udgave gør jeg et forsøg på at råde bod på den manglende balance med et par artikler, der vedrører bredden: Om Bo Kjellman Bruun og Niels Rauns U17 3. drenge og om Harvey Macaulays serie 2-hold. Disse to hold udmærker sig ved overvejende at bestå af spillere, der har fået hele deres fodboldopdragelse i klubben. Det er i høj grad værd at fremhæve. Den slags hold er guld værd for klubben.

Læs medlems-
bladet online
på b93.dk/medlemsbladet

[facebook.com/
b1893](https://facebook.com/b1893)

STØT UNGDOMSFODBOLDEN I B.93

Meld dig ind i Back-Op foreningen: klarskov@b93.dk
Betal 1.000 kr. til kontonummer 3001 4589374487

Med al respekt for de "indvandrede" seniorhold i klubben er det næppe fra disse, vi kan rekruttere fremtidens frivillige. De skal selvfølgelig være hjerteligt velkomne. Men de har næppe det samme forhold til klubben som dem, der har haft den som en del af deres dagligdag fra barnsben.

Og nej, balancen mellem eliten og bredde i medlemsbladet er ikke sikret af den grund. Og bliver det af ressourcemæssige årsager nok heller aldrig, så længe redaktionen af dette medlemsblad er et enmandsforetagende drevet af undertegnede. Men forhåbentlig er det et lille skridt imod en trods alt lidt bedre balance mellem elite og bredde i dette blad.

Dette blads fokus på bredden skal dog ikke hindre mig i at dvæle ved de flotte og meget glædelige fremgange, vores seniorherrer og -damer har præsteret på det seneste – både på fodbold- og tennisfronten. Jeg må ærligt indrømme, at jeg har været skeptisk i forhold til de mange ressourcer, vi har brugt på vores ungdomsarbejde her i klubben. Kunne vi virkelig få høste frugterne af arbejdet eller ville større klubber – som så ofte før – høste, hvad vi har sået? I øjeblikket er svaret nej. Hvor er det dog dejligt at tage fejl!

Til slut i denne leder den sædvanlige bøn: Støt vores sponsorer. Ja, jeg ved, jeg gentager mig selv, men det er ikke nødvendigvis nemt for alle erhvervsdrivende at få gang i omsætningen, selv om en del af de bånd, der bandt os under vinterens jerngreb, omsider er løst.

God sommer til jer alle.

Hvordan er dit hjem aflåst lige nu?

Indbrud er jo sjældent godt. Derfor var det måske en god idé at få kigget lidt på aflåsningen. Så behøver du ikke at tænke på risikoen for indbrud, når du er til fodbold. Hos Sesam Låse er vi specialister i mekanisk og elektronisk sikring, og vi har sikkert også en løsning der passer til dig.

Sesam Låse- og Sikringscenter A/S
Østerbrogade 120, 2100 København Ø
tlf: 3542 0033 www.sesam.dk

Sikring
Ind og Ud
Sikkerhed og tryk

TEAM HARVEY

Bag om Harvey Macaulays hold

af Mads Mazanti Jensen

Team Harvey. Navnet smager jo ikke lige frem af Østerbro. Men bag navnet gemmer der sig et hold, der om noget bærer 93-skjoldet værdigt på brystet. For som noget – desværre – sjældent i vores klub, er der tale om et seniorhold, hvor spillerne ikke er "importerede" udefra, men har 93-blod i årene fra ungdomsårene. Det er jo herligt.

Men det er ikke kun denne lykkelige fortælling, der ligger bag Team Harvey. Det gør også en spændende historie om et møde mellem amerikansk og dansk sportskultur, legemliggjort af manden bag holdet, en af klubbens store frivillige helte, Harvey Macaulay.

Harvey Macaulay
Foto: Mads Mazanti Jensen

Har man lidt kendskab til den danske bogbranche, kender man udmærket Harvey Macaulay. For han er ikke blot manden bag Team Harvey, men også manden bag den grafiske virksomhed Imperiet, som står bag nogle af de fineste bogomslag i Danmark.

Egentlig er han vokset op i Los Angeles i 60'ernes og 70'ernes USA. Dengang var fodbold – eller som det hedder på de kan-

ter, soccer – en typisk europæisk sport, der på den anden side af Dammen stod i skyggen af klassisk amerikanske sportsgrene som baseball, basketball og amerikansk fodbold.

Men Harvey blev ikke desto mindre grebet af det sære europæiske spil med læderkuglen. Og spillede soccer i skoleregion, sådan som idrætten typisk er organiseret i USA. Modsat den danske foreningskultur, hvor skoler og gymnasier er forbeholdt undervisning alene, og fem mænd dårligt er i stand til at tage et slag kort sammen uden at oprette en kortklub med bestyrelse og medlemskartotek.

Om sin ungdom med amerikansk "skole-soccer" fortæller Harvey:

- Da jeg voksede op, var der masser af indvandrede europæere - tyskere, østtyskere - som var interesserede i soccer, så deres børn spillede. Derfor var det en international gruppe, der spillede soccer. Men der er en også en anden gruppe i Los Angeles, de spansktalende, latinoerne. Halvdelen af Los Angeles er spansktalende. De elsker fodbold. Så der var en masse af de drenge i high school. Og så havde vi et rigtig godt fodboldhold. Når man begynder at vinde ting, kommer der opmærksomhed omkring det. Når man spiller kamp i high school i USA, kan der komme 2500 mennesker, hvis det er en vigtig kamp. Og de betaler for at se på. Det er ikke hver eneste kamp, men de vigtige kampe, når man f.eks. spiller mod et hold fra en anden del af byen. Så det var nogle store ting, og det var virkelig sjovt.

- Måske halvdelen af vores hold var spansktalende. Og en ny dreng fra Brasilien dukkede op. Han var fantastisk, den bedste spiller i Los Angeles. Det var ret tilfældigt, at han havnede på vores hold.

Det var den slags ting, der skete hele tiden.

- Men det var stadig en rimelig international gruppe, der spillede. Og fordi det var skolebaseret, spillede man kun soccer tre-fire måneder om efteråret. Så var det færdigt. Så kunne man spille noget andet, så var der ikke noget organiseret. Men så spillede vi bare i parken, eller mødtes i en skole efter børnene var gået hjem. Det var *pick-up-soccer*, som vi spillede meget.

- Lidt den samme proces skete i college. Holdet var også meget internationalt. Nogle amerikanere, flest var vokset op i USA. Men mange kom også udefra. Svenske spillere, som spillede på de her hold dengang. Også fordi det var dem, der var interesserede i soccer. Men der var ikke noget foreningsliv som i Danmark. Det var ikke klubber, det var organiseret gennem skoler. Og så spillede vi bare selv.

- Når man begyndte at blive lidt ældre,

var der nogle ligaer for organiseret fodbold. Men de var virkelig mærkelige. Der var en liga, som kun var armensk. Fordi der var masser af armeniere i Los Angeles. Så der var ikke bare et hold, men en hel liga, hvor der kun spillede armeniere. Du kunne godt komme ind at spille på de der hold, men når 75 procent af spillerne var fra Armenien og kendte hinanden, var det svært. Jeg spillede også i nogle af de her spansk-talende ligaer. På den måde var det organiseret, men ikke i foreningsliv. Ikke som i Danmark.

Mødet med dansk foreningskultur

Da Harvey kom til Danmark, mødte han dansk idrætskultur og foreningsliv i den lille rødovreklub B77.

- Det var en super lokal klub. Vi trænede på Valhøjskolen. Efter træningen gik vi ind i klubhuset og drak øl og snakkede. Det var fantastisk. Det var en introduktion

for mig til hele den danske kultur. Og til dansk foreningsliv. Det var så organiseret. For det meste var det drengene selv, der organiserede det. Og jeg var superimponeret over, hvor organiserede, de var.

- Holdet var godt, for nogle af spillerne var fra Avara, det lokale storhold, hvor de var blevet trætte af elitefodbold. Jeg spillede lidt med på serie 1-holdet, men for det meste spillede jeg på deres andethold i serie 4. Det var mit niveau. Men det var sjovt, og fodbolden har altid spillet en stor rolle i mit liv.

Team Harvey

Harvey kom til B.93 gennem sin søn. Sønnen spillede egentlig i Skjold, men i sluthalvfemserne blev holdet nedlagt. Så tog han sønnen og fire-fem drenge fra holdet med over til B.93, hvortil en dreng fra holdet var skiftet, og havde taget sin far med som træner. Harvey var på det tidspunkt ikke selv træner, men hjalp til omkring holdet. Da faderen, der trænede 93-drengene, sidenhen måtte springe fra, tog Harvey over som træner.

- Jeg har spillet meget fodbold i mit liv, og jeg syntes, det er sjovt at være ude med de drenge. Vi har aldrig været oppe i et A-niveau. Vi har altid været et slags B-niveauhold. Det passede mig rigtig godt. For så var der mindre pres fra alle sider.

- *Men I fortsatte som det samme hold op gennem ungdomsrækkerne, og nu er I blevet seniorhold? Eller hvordan har det ændret sig i løbet af årene?*

- Det er ikke præcis den samme gruppe. Der er kun en eller to fra det oprindelige hold, som stadig er med. Men jeg havde det der ungdomshold, som stort set var den samme gruppe i mange år. Mens de stadig var i ungdomsrækkerne. Og det var en gruppe, hvor nogle kom til og nogle gik. Jeg printede en liste ud forleden dag, om hvor mange spillere, der har været igennem mine hænder i den gruppe. 75 spillere.

- Der var altid et hold, der var over os, og de skiftede træner hele tiden. Vi var derimod en mere homogen gruppe. Det var drenge fra Nørrebro, Nordvest, alle mulige steder, men det var en gruppe, som fungerede godt sammen. De var der i mange år.

- Presset ligger altid på A-niveauholdet. Der skifter de trænere, og drengene skifter til storklubber som KB. Der er en masse udskiftninger. Vores hold fortsatte bare. Der var nogle drenge, som var virkelig gode spillere, så engang imellem slog vi A-holdet, fordi vi var et fornuftigt B-niveauhold, når vi spillede godt, og alle de gode spillere var med.

- Hvad jeg har nu, er mest spillere fra A-gruppen, som ikke gik videre med deres fodboldkarriere. Der er kun et par stykker fra mit eget hold. Og jeg har stadig kontakt med nogle fra det gamle hold. De kommer ned og træner engang imellem.

Men de er ikke rigtig fast med på den gruppe, jeg har nu. Det var mere A-gruppen, som spurgte, om jeg ville træne dem, fordi de kom op i voksenrækken og nu ikke havde nogen træner. Det var naturligt, fordi mit hold begyndte at gå lidt i opløsning. Mange stoppede, da de lige var færdige med gymnasiet.

- Og det er faktisk en ting i klubben, jeg synes, de skal holde mere øje med: Skiftet fra at være drenge, hvis forældre sørgede for at få dem meldt ind og betalte kontingent, til at komme ud af gymnasiet, få jobs, og forældrene forsvinder ud af billedet. Nu skal de selv betale kontingent, og det er bare en kamp at få dem til at betale hele tiden. Jeg må ringe til dem og presse dem. Klubben har et lille hul her. Det ville være dejligt, hvis klubben var lidt mere interesserede i dem. Fordi jeg tror faktisk, der er stor interesse. Jeg har cirka tyve til træning hver gang.

Nogle gange kan vi spille elleve mod elleve, hvis vi har banaplads til det. Så jeg ved, der er interesse derude. Men nogle

synes, at kontingentet er for dyrt, eller de har jobs, som de har svært ved at kombinere med fodbolden. Klubben kunne overveje at gøre kontingentet billigere for unge seniorer for at fastholde dem i klubben.

Dagligdagen for Team Harvey

- Hvordan er dagligdagen omkring holdet? Hvad er I tilfredse med, og hvad kunne I ønske jer bedre i forhold til faciliteter og træningsmuligheder?

- Jeg kender begrænsningerne her. Selvfølgelig vil vi gerne have nogle nye trøjer og nye sokker på et tidspunkt. Men jeg kan godt supplere lidt. Jeg er så heldig at have mit eget firma. Så jeg har fritid og kan bestemme, hvornår jeg kommer og går. Træningstider er lidt svære om vinteren, men heldigvis er spillerne gamle nok nu til at træne sent, så vi træner halv ni ude på banerne. Men nogle gange bliver man sparket væk, hvis der er en kamp, og så skal man finde plads blandt fyrre andre på én bane. Og det er svært. Man bliver lidt sur, når det sker. Men når det er lysere om aftenen, er der mere plads overalt. Og jeg ved godt, der kun er de to kunstgræsbaner. Den gamle har brug for fornyelse. Og jeg kan forstå på David Kendal (bestyrelsesmedlem, red.), at der bygges en ny kunstgræsbane. Det bliver virkelig godt. Det vil hjælpe på det pres, der er på banerne. Vi har også en overgang trænetovre i Ryparken, da spillerne var yngre, og det fungerede fint.

- Kan I bruge klubhuset? Har I omklædningsfaciliteter?

- Spillerne vil gerne komme ind at klæde om før og efter træning, men de kan ikke lige nu på grund af coronarestriktioner. Men under normale omstændigheder fungerer det fint. Nogle af dem har haft nøgler til omklædningsrum, så jeg skal ikke gøre noget. De finder selv ud af, hvilke omklædningsrum, der er ledige. Så på den måde fungerer det fint.

- På vores niveau er klubben ikke super organiseret. Det kan være en bagdel på nogle punkter, men på andre punkter er det også en fordel, at vi bare kan finde vores egne løsninger indenfor de rammer, som passer os. Vi bliver ikke presset ind i rammer, vi ikke bryder os om, jeg bliver ikke presset til at gå til møder. Det kan jeg godt lide. At man får lov at være sig selv.

Og så sker det engang imellem, at man tænker: Åh, det ville være godt at have lidt mere kontrol over tingene. Men på den anden side kan jeg godt se fordelene ved, at vi bare organiserer os selv.

- Vi træner to gange om ugen. Jeg har været så heldig med de her drenge i de sidste par år, at der kommer flere til træning, så vi har en god træningskultur. Og de er så gamle nu, at jeg ikke skal gøre noget. Min rolle er mest at hente bolde, der bliver sparket væk. De er så

gamle, at de kender alle de ting, de gerne vil gøre og snakker indbyrdes om dem. Det kan de gøre for sig selv. Det er også en måde, jeg har overlevet så mange år som den, jeg er. Jeg giver drengene så meget ansvar, som de kan bære. Og nu er det dødnemt.

Nu kan de køre selv til kamp, så jeg skal ikke organisere transport. Der er måske et par stykker, som gerne vil køres, og som vi bringer sammen via en chatgruppe. Og så organiserer de det selv.

Ambitioner

- Går ind i til en sæson med ambition om at vinde rækken, eller tager i det kamp for kamp?

- Nogle af spillerne har spillet på rime-ligt højt niveau. Vi er i serie 2 nu. Vi taber engang imellem, og vi vinder engang imellem. Sidste sæson var vi faktisk i gang med et rigtig godt forløb, før sæsonen blev afbrudt. Vi var begyndt at vinde nogle kampe over formodet stærkere hold. Holdet var begyndt at samle sig på en rigtig god måde. Og så blev turneringen afbrudt.

- Det er op til drengene, hvor ambitiøse, vi kan være. Hvis de kan komme til hver

kamp, ville vi have et hold, som godt ville kunne have nogle ambitioner. Lige nu er ambitionen bare at ende midt i rækken. Hvis vi begynder at være lidt mere stabile som hold, kan vi godt have ambitioner om at komme op i serie 1. Jeg tror ikke, de vil have ambitioner om at rykke længere op, for så kræver det for meget. Men serie 1 kunne vi godt komme op at snuse til.

Hvis vi var et mere stabilt hold, kunne vi spille lige op med nogle af serie 1-holdene, hvis jeg har de gode spillere til rådighed, og hvis de er spillet sammen i nogle kampe. Men denne her sæson tager jeg mere som en træningskampsæson. Vi tager hver kamp for sig, og prøver at få spillet nogle nye spillere spillet ind på holdet. Jeg tror, vi er 21 spillere nu. Det er en god gruppe.

Team Harvey 2016
Foto: Harvey Macaulay

Team Harvey 2021
Foto: Harvey Macaulay

2 BUTIKKER I NDR. FRIHAVNSGADE!

Nr. 29 BOGHANDEL

tlf. 3526 3334

Nr. 31 KONTORFORSYNING

tlf. 3526 3364

NEDTUR TRODS OPTUR

Holdturneringen indendørs annulleret

af Mads Mazanti Jensen

Vi er – forhåbentlig – godt på vej ud af coronaens favntag. Men den kaster ikke desto mindre stadig nogle meget beklagelige skygger – også over B.93.

Tennisholdturneringen indendørs forløb fremragende for både vore bedste herrer og damer. Efter fire spillerunder lå damerne nummer to i 1. Division med tre sejre og 17 points. Herrerne lå på den oprykningssgivende førsteplads i 1. Division efter fire sejre og 18 points. Og så kom nedlukningen. Elitedivisionerne blev betegnet som professionel idræt og fik derfor lov til at fortsætte turneringen. Men alle turneringer fra 1. Division og ned blev sat på pause på ubestemt tid.

I marts måtte Dansk Tennis Forbund erkende, at turneringen ikke kunne færdigspilles. Men hvad så? Skulle der findes oprykkere eller nedrykkere, eller skulle turneringen helt annulleres?

For DTF var der tre scenarier:

1. Afslut turneringen og lav op- og nedrykning.
2. Afslut turneringen uden op- og nedrykning – begynd forfra næste sæson.
3. Spil de resterende runder i efteråret.

Det første scenario var det, forbundet valgte sidste år, da man også måtte afbryde turneringen. Men forskellen på den gang og nu er, at holdene sidste år kun manglede en af turneringens otte kampe. I år manglede der tre kampe, og forbundet fandt det derfor ikke rimeligt at gennemføre op- og nedrykning med så stor en del af turneringen tilbage.

Det tredje scenario var teoretisk set det sportsligt mest rimelige, men i praksis vanskeligt at gennemføre.

En sådan løsning ville indebære to runder af klubsifter, inden turneringen spillles færdig. Et hold ville kunne forstærke sig med nye spillere før de tilbageværende kampe. Det kunne indebære en konkurrenceforvridende forskel på at møde et hold før eller efter pausen. Desuden ville de ekstra efterårskampe medføre en stor belastning af klubbernes halkapacitet, og en praktisk udfordring for en del hold med 10 weekender til holdkampe.

Altså faldt valget på det andet scenario. Turneringen annulleredes uden op- og nedrykning. Forbundet anerkendte, at denne løsning var "en stor ulempe for hold, der har satset tid og økonomi og ligger med mulighed for at rykke op." Som B.93 1. herrer. Men forbundet vurderede, at løsningen i sidste ende var den mindst dårlige, da den var lige for alle, ikke gav efterslæb med kampe, gav alle hold mulighed for forberedelse til udendørssæsonen med ens forudsætninger, og man undgik kampe unødigt mange weekender i træk.

Meget ulykkeligt for B.93. Og kunne man ikke have forestillet sig andre scenarier end de tre, forbundet opstillede?

På Facebook skrev bestyrelsesmedlem i Tennisafdelingen, Torben Ernst:

- Det er bekymrende, at man ikke kan se det rimelige i at spille en play-off-kamp mellem nedrykkeren fra Elitedivisionen og oprykkeren fra 1. Division. Det ville være både klædeligt og retvisende. Da man således både ville have en vinder og en taber af Elitedivisionen.

Desværre holdt Dansk Tennis Forbund sig til en løsning, som bestemt ikke faldt i god jord i B.93. Men selv om herrerne ikke fik mulighed for at høste frugterne af deres anstrengelser, fik de dog bevist, at det nu

ikke "kun" er på kvindesiden, det bobler af talent i tennisafdelingen.

Et andet bevis for dette fik vi til DM Indendørs afviklet i Hillerød Tennisklubs hal. Talentet Nikolaj Katic nåede meget imponerende frem til kvartfinalen, hvor han tabte 3-6, 4-6 til den senere finalist Oskar Brostrøm Poulsen fra Gentofte.

Så selv om holdturneringen endte meget ærgerligt for vore bedste herrer og damer, ændrer det ikke på, at fremtiden tegner lyst for elitearbejdet i Tennisafdelingen.

Kilder:
www.dtftournamentsoftcare.com
www.tennis.dk

B.93 1. herresenior
Foto: Fra Facebook-siden B.93 Tennis

EN STÆRK SAMLET KLUB

Visioner fra formanden

af Mads Mazanti Jensen

Hans Drachmann
Foto: B.93 Fotoarkiv

»Får man visioner, bør man søge læge,« sagde den gamle vesttyske kansler Helmut Schmidt engang. Ham om dét. At gøre sig nogle tanker om fremtiden skader vel ikke. Og det har vores klubformand Hans Drachmann gjort.

I et visionspapir fra d. 26. februar gør han sig nogle tanker om klubbens fremtid. Blandt andet skriver han følgende:

Målet er, at B.93 skal bestå af:

1. En stærk forening, større og stærkere end i dag, der sikrer faciliteter og er en aktør i lokalsamfundet, som man ikke kan komme udenom, hverken i lokalsamfundet eller politisk.

2. Et professionelt selskab, der tjener sine penge selv og nyder godt af det fundament, som foreningen skaber.

Styrkelse af foreningen:

Foreningen skal styrkes, fordi en stærk forening

-- er en forudsætning for, at vi kan beholde og udvikle det, der er et af klubbens største aktiver, nemlig et godt anlæg med den bedste placering i Københavns Kommune.

-- er nødvendig for, at vi kan skabe de forbedringer af anlæg og faciliteter og klubliv, som vi ønsker.

-- kan få en folkelig opbakning på Østerbro og i andre bydele, og det er en forudsætning for, at vi ikke bliver blæst omkuld af kommunen, men tværtimod har styrke til at fastholde og forbedre vores anlæg og vores økonomi. Dette gælder også vores ønsker om forbedring af stadion.

En stærk forening:

En forening er stærk:

-- når den har mange medlemmer

-- når den har et godt anlæg, der hele tiden bliver forbedret

-- når den ved, hvad den vil

-- når den har en sikker administration

-- når den har styr på driften

-- når den har styr på økonomien

-- når den har penge i banken, den kan investere i anlægsforbedringer og udviklingsprojekter

-- når den indgår i et levende og forpligtende samarbejde med omverdenen (skoler, institutioner, andre foreninger)

-- når den er godt repræsenteret og bliver lyttet til i organisationerne (DBU, DTU, DGI mm.)

Svanemølleanlægget set fra oven
Foto: Google-foto fra Facebook-siden B.93

-- når der er et solidt kendskab til den i lokalområdet.

-- når den har et godt renommé, fordi den fremstår sympatisk, og fordi den udfører et stort og vigtigt socialt arbejde.

-- når det er umuligt at sætte en finger på det, som klubben gør.

-- når den samlet set har en styrke som gør, at den kan skabe et godt samarbejde med forvaltning og politikere i kommunen.

-- når den for at fremme en god udvikling og få kommunen til at investere i idrætten formår at samle en række foreninger og lokale interesser bag forslag om forbedringer.

Idrætscentrum på Østre Gasværk:

Aktuelt står vi nu overfor:

-- at fodboldanlægget bliver færdiggjort efter 6-7 års arbejde med ændringerne på Gasværksgrunden. Hvis det går godt, vil vi i sommeren 2022 have et bedre fodboldanlæg end nogensinde før.

-- at vi forhåbentligt får gang i arbejdet med en udvidelse af hallen.

-- og at der med opførelsen af den nye skøjtehal samlet set skabes et idrætscenter på Østerbro bestående af dygtige og veldrevne idrætsforeninger. Et idrætscenter, som ved sin beliggenhed og udformning er smukkere og rarere at komme på end noget andet anlæg i Københavns Kommune, som for det meste minder om noget fra DDR. Et idrætscenter, som i kraft af de velfungerende foreninger og nærliggende skole med mere gør et tæt samarbejde muligt.

Forslag til en stærkere forening:

Vi er samlet set i dag den største, den stærkeste og den bedste idrætsforening i Københavns Kommune, selv om vi tjener færre penge end Sparta.

Men vi skal gøre mere. For eksempel:

-- Få kommunal opbakning og støtte til at bygge en håndboldhal, som kan anvendes fx 70 procent af håndboldklub, 20 procent af fodboldafdelingen og 10 procent af tennisafdelingen (muliggør fuld håndboldklub, indfodbold lørdag-søndag formiddag for de mindste, et par årlige in-

Slottet
Foto: Johan Fritze Neve

defodboldstævner, centercourt til tennisstævne med 400-500 tilskuere, events, koncerter, loppemarked, modeopvisning, konferencer etc.). Kort sagt en lille KB-hal, B.93 Hallen, med alle de fordele, det giver.

-- Få en håndboldklub ind som partner i dette halprojekt. Det skal være som selvstændig klub men med samarbejde om café, styrketræning, kontorer, hjemmesider om man vil. Det vil være økonomisk attraktivt, og det vil imødekomme kommunens ønske om, at et anlæg ikke kun skal være til gavn for en klub.

-- Få en afdeling for ældreidræt. Det vil være godt for kommunen. Vi vil få folk ind, som vil være aktive og frivillige, for hvad skal de ellers bruge deres liv til. Falde i søvn foran tv?

-- Indgå formaliseret samarbejde med KSF, Skøjteklub København og Håndboldklubben - Københavns Håndboldklub - om at skabe

et idrætssamarbejde på Østerbro. Kan indeholde mange ting. Aftaler om brug af faciliteter. Flydende skifte fra den ene forening til den anden.

Fælles events, koncerter, indendørs, udendørs, i skøjtehal etc.

-- Indgå skolesamarbejde mellem Strandvejsskolen og de fire foreninger om en idrætslinje fra 7-9. klasse med fodbold, tennis, håndbold, ishockey og skøjteløb. Et samarbejde mellem en god folkeskole og fire af Danmarks ældste men moderne foreninger inden for 4 sportsgrene.

-- Søge at indgå samarbejdsaftale med DBU og Københavns Kommune om udvikling af fodboldtilbud til alle. Københavns Kommune har i februar 2020 indgået en rammeaftale med DBU. Den kunne vi blive part i. Mål er ikke mindst at styrke indsatsen for bredden og piger og styrke rekruttering.

-- Søge et lignende samarbejde inden for tennis. Og dermed indgå en samlet partnerskabsaftale med Københavns Kommune, hvor vi sætter præcise mål for, hvor mange vi kan være og hvor mange, vi kan blive med udvidelse af faciliteter.

-- Søge at få en aftale om forbedringer af Østerbro Stadion med i en samlet aftale med kommunen.

Baggrund i øvrigt:

I februar 2020 behandlede kommunens Kultur- og Fritidsudvalg blandt andet følgende:

-- Samarbejdsaftalen med DBU.

-- En rapport om ketsjersporten i København, der viste et stort behov for flere tennisbaner, ikke mindst indendørs. Det fremgår klart af rapporten, at B.93 har byens mest velfungerende tennisafdeling.

Hvad bliver ved tankerne, og hvad kan omsættes til handling? Det glæder vi os til at følge i fremtiden.

BYGGEFLID

Der bygges på højtryk på Svanemølleanlægget

af Mads Mazanti Jensen

Det er en fornøjelse at følge det store arbejde, der lægges i at forny og forbedre vort anlæg. De største og mest åbenbare projekter i den seneste tid er tennisafdelingens omlægning af grusbaner til helårsbaner – omtalt i medlemsbladets marts-nummer – og fodboldafdelingens anlæg af en ny og stærkt tiltrængt kunstgræsbane i det ene hjørne af fodboldanlægget.

Derudover fornyer tennisafdelingen løbende anlægget. Senest er mellemgangen på det nye anlæg blevet forskønnet med 8 fastmonterede bænke, samt nyt lys og grønt.

Det er også værd at bemærke, at B.93 med bestyrelsesmedlem David Kendal og klubchef Pernille Marcussens glimrende mellemkomst har indledt et samarbejde med TEC (tidligere Teknisk Skole) om udførelse af håndværksarbejde på anlægget. Det kan blandt andet medføre etablering

af trædæk på den eksisterende fliseterasse og af sæder/ryglæn på ny tennistribune foran Slottet. Det glæder vi os til at følge.

Den helt store fornyelse – den meget omtalte udvidelse af tennishallen – lader på grund af kommunal slendrian stadig vente på sig. Vi håber og krydser fingre.

En anden fornyelse, vi fromt kan håbe på, er opsætning af et ordentligt hegn bag den gamle kunstgræsbane. Det kunne jo være rart, hvis vi kunne blive fri for at miste for tusindvis af kroner bolde og terrorisere en sagesløs bilforhandler på den anden side af det alt for lave hegn.

Den sag har været syltet så længe, at man efterhånden ikke tør håbe på en løsning. Men når der nu sker så mange andre gode ting på vores anlæg, kunne man jo bede til, at det berygtede hegn også får en kærlig hånd med i købet.

Mellemgangen mellem tennisbanerne
Foto: Fra Facebook-siden B.93 Tennis

Kokkens
Gourmet

Kokkens Gourmet blev stiftet i januar år 2006 af Giacomo Musumeci og forpagter restaurationen i Boldklubben 1893.

Vi er et lille team af seriøse ansatte med den samme sunde indstilling til hvorledes mad bør smage præsenteres og udvikles, for god mad kan kun laves på en måde og det er fra bunden.

Kokkens Gourmet tilbyder kvalitetsmad fra de største køkkener i verden med vores eget personlige præg og kreativitet. På slottet arrangerer vi alle slags arrangementer hvert år, det kan være bryllupper, konfirmationer, runde fødselsdage eller firmafesten.

Vi går meget gerne i dialog for at skræddersy lige præcis jeres arrangement, såvel stort som småt, og assisterer også gerne i deres private hjem, selskabslokale eller hvor min eller en af mine dygtige kollegaers hjælp er ønsket.

I dag er vores firma delt op i 3 grene, en catering-del ud af huset, hvor vi har alle slags servicering af catering, forplejning og konferencer.

Til privaten har vi alle slags catering ud af huset med personale og uden. Vi hjælper med at stable et arrangement op fra bunden med vejledning fra A til Z.

Vores anden del af forretningen i Kokkens Gourmet er varetagelse af cafe og restaurationen på slottet for medlemmerne. Her afholder vi fællesspisninger, camps, cl.-arrangementer og alle årlige traditionsfester på tværs af klubbens mange forskellige hold samt en daglig servicering ved mødeaktiviteter af husets brugere.

Ydermere tilbyder vi alle holdene i klubben at pakke sunde retter til længere ture m.m.

Sidste del af vores firma er selskabsforretningen Kokkens Gourmet, hvor vi tilbyder at afholde jeres fest som et totalarrangement, hvor vi varetager alle opgaver fra start til slut. Vi har en selskabspakke der består af selskabsopdækning, rød løber, velkomstdrink m.m., valgfri menu, vin menu, kaffe og avecs, fri bar og cocktails, musik og dans, natmad og bevilling til kl. 04.00.

www.kokkensgourmet.dk

[@Kokkensgourmet](https://www.facebook.com/KokkensGourmet)

kok@kokkensgourmet.dk

DUKS I DET DIGITALE KLUBHUS

B.93 Tennis er nummer to på de sociale medier

af Mads Mazanti Jensen

Hvis man følger lidt med på de sociale medier og er tennismedlem i B.93, kan man næppe overse klubbens mange informative opslag på Facebook.

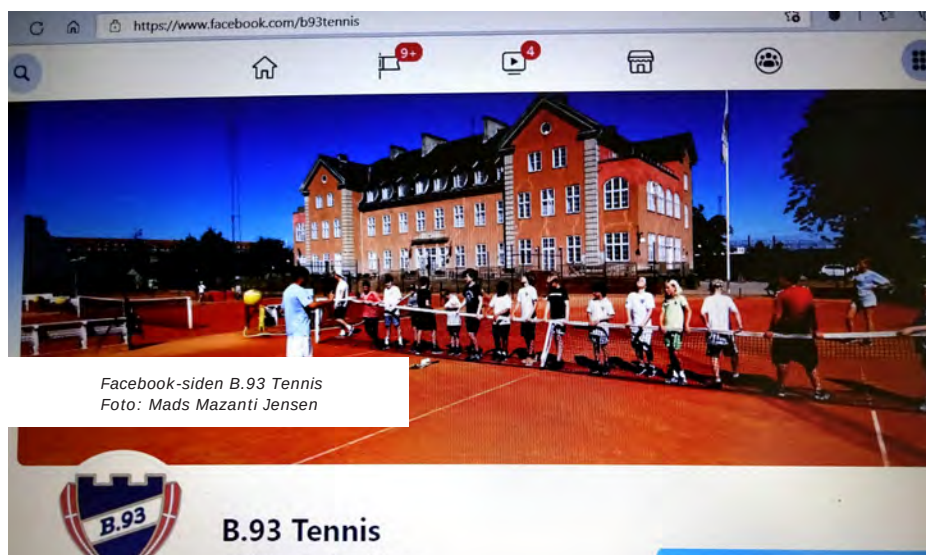
Men hvor godt klarer facebook-siden B.93 Tennis sig i forhold til andre klubbers bedrifter på sociale medier? Det holder hjemmesiden bevaegdighedsforlivet.dk styr på. Under menupunktet Det digitale klubhus kan man læse en rangliste over danske tennisklubbers succes på Facebook.

Pointsene til ranglisten udregnes som følger: 1 point pr. like, 3 points pr. kommentar, 5 points pr. deling, 5 points pr. ny "synes godt om siden" + bonustillæg for den procentandel af sidens fans, som er aktive på siden i løbet af måneden.

Det afstedkommer en top 10, som ser således ud:

1. KB Tennis 6.982 pt.
2. B.93 Tennis 4.357 pt.
3. Tåsinge TPK 2.117 pt.
4. HIK Tennis 1.704 pt.
5. Ledøje-Smørum Tennisklub 1.461 pt.
6. Holte Tennisklub 1.392 pt.
7. Øresund Tennis 1.241 pt.
8. Hjørring Tennisklub 1.183 pt.
9. HRT 1.127 pt.
10. Næsby Tennis 871 pt.

Andenpladsen til B.93 Tennis er en fremgang fra sidste års tredjeplads. Godt gået, Bo Mortensen & co.!

INSTAGRAM-SUCCESS

Fodboldafdelingen har rundet 1.000 følgere

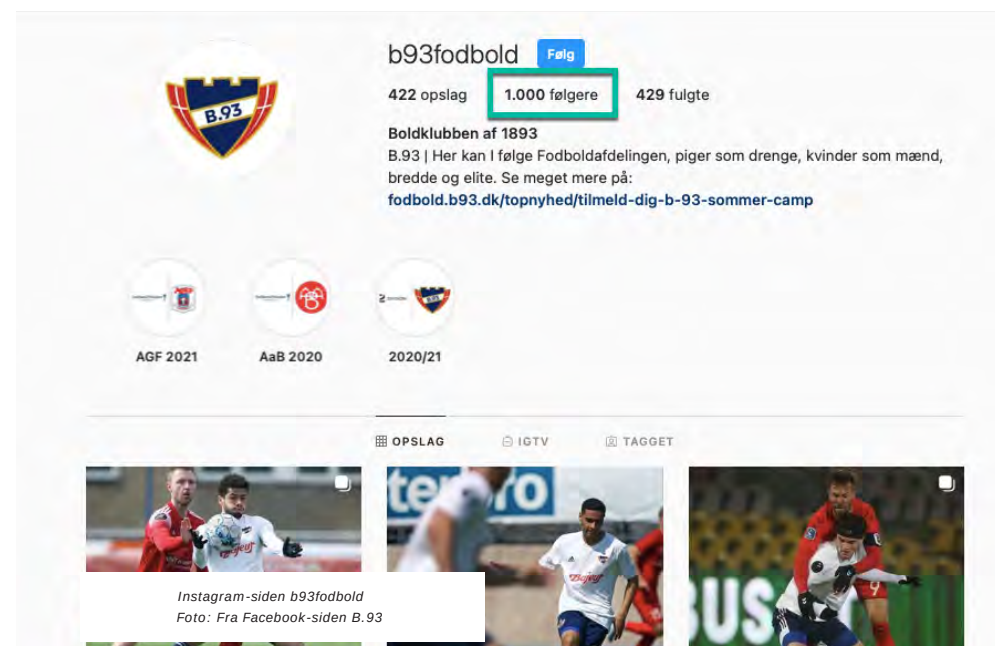
af Mads Mazanti Jensen

Fodboldafdelingen vil naturligvis ikke stå tilbage for tennisafdelingen. Også fodboldafdelingen er særdeles aktiv på de sociale medier. Det har blandt andet affødt, at B.93 Fodbold har rundet 1.000 følgere på Instagram. På klubbens facebookside tilskrives æren først og fremmest kommunikationsmedarbejder Andreas Levisen

Arildsens store arbejde med opdateringer suppleret af fanklub-bestyrelsesmedlem Birk Voss' stories under 1. herreseniors kampe.

Vil De også følge B.93 Fodbold på Instagram? Så er det blot at gå ind på **www.instagram.com/b93fodbold** og følge med.

Det kan varmt anbefales.

B.93'S INTERNATIONALE KAMPE GENNEMTIDERNE III

Den historiske serie fortsætter hér

af Torben Klarskov

I de to tidligere medlemsblade har vi beskæftiget os med de første internationale kampe, som B.93 deltog i i tæt samarbejde med andre københavnske klubber. Her er et nyt kapitel i serien:

Økonomisk kunne det være en risikabel affære at hente udenlandske klubber fra Skotland, England og Tyskland til Danmark. Så det var forståeligt, at klubberne gik sammen om opgaverne. B.93's store force ved århundredeskiftet var, at klubben allerede i 1901 fik status af baneejende klub, og derved havde en mulighed for at afvikle disse kampe på eget græs. Imidlertid var B.93 også selv i stand til at arrangere kampe mod udenlandske klubber ude såvel som hjemme.

Denne 3. artikel vil sætte fokus på de kampe, som B.93 selv arrangerede, og det begyndte allerede i 1901, hvor B.93 inviterede et udvalgt hold fra Berlin. På klubbens fødselsdag den 19. maj blev kampen så fløjtet op. B.93 stillede med følgende mandskab:

John Nielsen – Esben Broe og Christian Knauer – O.S. Windinge, Lauritz Olsen, og K.V. Høyer – Johannes Gandil, Oscar Sørensen, Harald Hansen, Harald Øemig og Henry Rambusch.

Berlinerkampen på B.93's bane i 1901
Foto: B.93 Fotoarkiv

B.93 vandt kampen med 3-2 (1-1, 2-1) i overværelse af 4.000 tilskuere. Johannes Gandil åbnede scoringen, men tyskerne udlignede snart efter ved deres anfører Ivo Schricker, der senere blev sekretær for FIFA. Tyskerne kom foran i 2. halvleg på et udmærket hovedstød af samme Schricker, men Christian Knauer udlignede på et drabeligt langskud fra en afstand på en halv banelængde plus 5 meter.

Afstanden blev efterfølgende kontrolleret. Bolden gik over hovedet på venner og fjender, der ganske spærrede udsigten for den tyske målmand, for endelig at støde ind i den ene opstander og springe skråt i mål. Denne imponerende præstation satte yderlige skub i B.93, hvilket til sidst resulterede i sejrsmålet, der blev sat ind af Oscar Sørensen, en bror til O.S. Windinge. I foråret 1902 rejste klubben på turne til Ungarn og Böhmen, efter først at have besejret "Altona Fussballklub" med 9-2 og berlinerklubben Union med 4-0 og 2-1.

Klubben havde forstærket sit hold med Kristian Middelboe fra K.B., og under ledelse af formand Johannes Gandil og kasserer Aage Buntzen afrejste følgende spillere:

Anders Tycho Westenholtz – Kristian Middelboe og Harald Hansen – O.S. Windinge, Emil Jørgensen og K.V. Høyer – Johannes Gandil, Harald Øemig, Axel Andersen Byrval, Frederico Sørensen og Henry Rambusch. Harald Rasmussen, Holger Blaamann og Axel Hansen som reserver samt trafikassistent Hans Peter Katberg (målmand) som gæst.

Målmanden Anders Tycho Westenholtz var noget af en original. På turen, der foregik hele vejen på 3. klasse, sørgede han personligt for, at humøret var højt, ikke mindst, da han plantede sig mellem to buttede schlesiske bondepiger,

som han underholdt sig med. Dagen efter ankomsten blev så den første kamp spillet. Spillerne var noget stive i kroppen efter den lange rejse, og det har sikkert heller ikke været let at udtale navnet på modstanderne fra Postembedsmændenes Boldklub "Budapesti Posta-es Tavirda Tiszviselök Sport Egyesülete". B.93 vandt dog med 2-0.

Dagen efter blev "Ferenczvarosi Torna-Club" besejret med 7-0 og den følgende dag "Magyar Uszo Egyesület" med 11-0. Den hårdeste dyst skulle afvikles den følgende dag mod mesterholdet "Budapesti Torna-Club". 4 kampe på 4 dage var hård kost, tilmed på hårde grusbaner, der havde en størrelse af 125 Yard lang og 60 bred. Efter meget hårdt spil vandt B.93 med 4-0.

På hjemvejen gik turen over Wien til Prag, hvor der var arrangeret en kamp mod Slavia. På alle plakater i byen stod 24-0. Det resultat, som klubben på deres rejse havde opnået. K.V. Høyer og Kristian Middelboe var blevet skadede i den sidste kamp i Ungarn, men det lykkedes alligevel for B.93 at vinde kampen med 4-3. B.93's målscorere var Frederico Sørensen, der var kommet til klubben fra Birkerød Kostskole, Johannes Gandil, Axel Andersen Byrval, og sejrsmålet stod Johannes Gandil for.

I foråret 1903 besøgte B.93 Holland. Der blev spillet to kampe i Haag, hvoraf B.93 vandt den første over "Haagsche Voetball Vereniging" med 5-4. Det blev dog til nederlag i den anden kamp mod et All Star-hold på 3-6. Her var det bemærkelsesværdigt, at alle målene blev scoret i 1. halvleg.

KBU blev stiftet den 29. april 1903. I den anledning havde B.93 taget initiativ til at hente den første engelske professionelle fodboldklub Southampton til landet for den betydelige sum af 100£. Der blev tegnet garantier mellem klubbens medlemmer, og dagspressen gjorde deres yderste for at skabe interesse for kampen. Kampene

skulle naturligvis spilles på B.93's baner, hvor der var rejst ståtribuner på begge langsider til overflod pyntet med engelske og danske flag. Natten til lørdag brød en mægtig snestorm ind over byen, og lørdag morgen var banen dækket af et tykt lag sne. Heldigvis kom det milde forårsvejr samtidig, og om onsdagen stod alt klart til at modtage de mange fornemme gæster, der med prinsesse Alexandrine og prins Valdemar med sønner i spidsen tog plads foran det for tilfældet af Dansk Bicycle Club lånte kongetelt.

B.93 stillede den 29. april med følgende hold:

John Nielsen – Halfdan Rasmussen og Harald Hansen – Axel Jensen, Emil Jørgensen og O.S. Windinge – Johannes Gandil, Thorald Petersen, Axel Andersen, Frederico Sørensen og Harald Øemig. Det var ganske utænkeligt, at B.93 skulle kunne stille noget synderligt op overfor disse fodboldvirtuoser, der da også vandt, som det passede dem, hvilket vil sige med 4-0.

Dagen efter spillede Southampton mod et udvalgt dansk hold. Trianglen og Øster Alle var sort af mennesker, der skulle ud for at se disse fodboldkunstnere. 6.000 tilskuere overværede begivenheden, som "Henry" alias Dr. H. Meincke, i Nationaltidende beskrev således:

"I første halvleg var Englænderne mest overlegne, uden at de dog havde så mange farlige Angreb, som man havde ventet. Bolden holdtes mest på dansk Territorium, men ret mange gange flere end de to, der bragte Maal, var Københavnerne Net ikke i overhængende Fare. Den væsentligste Grund hertil var, som man forstår, Danskernes Forsvar. Det spillede dygtigt med stor Påpasselighed og aldrig svigtende Energi. Maalmanden John Nielsen og de to backs Kristian Middelboe og Harald Hansen, har sikkert aldrig tidligere haft så svære Opgaver, men de har heller aldrig – og med Held sat så meget ind på Løsningen. Det udvalgte danske Hold

havde i Begyndelsen af første Halvleg et Par meget farlige Angreb, som ikke gav Maal på grund af Nervøsitet, der er så ødelæggende for Skuddet på Maal.

Gandil var ellers god, syntes i går i Besiddelse af sin fulde "Form", og Rutinen og sin voldsomme Hastighed; det så man klart i Kapløbene med Englændernes fortrinlige venstre back. Gandil var afgjort Nr. 1 i Angrebsrækken, men vi nævner dog også med Honnør venstre Fløjmand A.B. spilleren Aage Andersen, som erstattede Victor Andersen fra Frem.

Endelig Halfbackrækken, her spillede Einar Middelboe og Emil Jørgensen fortrinligt, og da Axel Andersen i anden Halvleg rykkedes tilbage til denne Række, blev den saa god, som den kunde blive herhjemme.

Da anden Halvleg begyndte, havde Southampton altsaa to Maals Overvægt, hvilket ikke var saa overvældende. Man maatte næsten tro, at de ogsaa i denne Tid havde spillet for mindsket Kraft, og at de i de sidste 45 Minutter vilde lade Maskinen gaa for højeste Tryk og putte mængder af Bolde i Nationens Net.

Hvor forbavset blev man saa ikke ved at opdage, at dette ingenlunde var Tilfældet. Vi havde et bestemt indtryk af, at Englænderne nu gjorde, hvad de kunde, og det var udelukkende det Danske Hold

langt bedre Spil, der gjorde, at Resultatet blev, som det blev. Danskerne var som forvandlede. Hvad der gik af dem, forstod vi aldeles ikke: thi til en saa fin en Kompliment som den, at de allerede havde lært de fremmede Kunsten af, drister vi os ikke.

Faktum var imidlertid, at de knyttede Hænderne i Bukselommerne – eller de bed vel Tænderne sammen – og gik paa med en Dødsforagt og Energi og et Held, som vakte det glædeligste Røre blandt Tilskuerne. Den - ganske vist uomtvistelige – Overlegenhed fra Modstandernes Side sporedes langt mindre i denne Halvleg, og Bolden fløj fra Maal til Maal. Der var angreb fra begge sider – langt flest og farlige selvfølgelig fra engelsk Side – men Bolden spilledes nok en Fjerdedel af Tiden på Southamptons Banehalvdel., og Danskerne havde afgjort Chancer – en enkelt Gang snusede Bolden endog særdeles nærgaaende til Englændernes Maal. Det var Gandil, som spillede den.

Han var alene foran Maal langt fra backs; Skade blot, at han ikke havde paa Fornemmelsen, hvor langt. Han kunde da have givet sig Tid til Skud – nu nøjedes Bolden med at røre Maalstangen.

I denne Halvleg havde man Fornemmelsen af kamp – det er egentlig det mest smigrende, vi kan sige om det danske Hold".

Vort første udvalgte hold mod professionelle modstandere havde følgende opstilling:

John Nielsen, B.93 – Kristian Middelboe, KB – Harald Hansen, B.93 – Aage Rasmussen, ØB, Emil Jørgensen B.93, Einar Middelboe, KB – Johannes Gandil, B.93, O.S. Windinge, B.93, Axel Andersen, Frem, G. Gielfeldt, Frem og Aage Andersen, AB.

Som følge af den store succes, som dette besøg havde medført, besluttede klubben at ansætte sin første engelske træner, J. Yates fra Southampton. I maj måned havde B.93 besøg af Britannia fra Berlin,

der blev besejret med 5-1, hvorefter klubben i juni drog til Sverige. Her vandt man i Stockholm med 7-1 over Swithiod, over Djurgårdens IF med 8-0 og endelig over Örgryte I.S. med 9-0.

I september rejste B.93 igen til Prag. Slavia blev besejret med de dramatiske cifre 9-7, mens den anden kamp endte 5-5.

I slutningen af maj 1904 rejste klubben på turne til Prag og Wien. Den første kamp blev vundet over Slavia med 3-1. Siden drog klubben til Wien, hvor de stærke skotter fra Glasgow Rangers tog imod. Det havde regnet hele dagen, og B.93'erne blev kørt gennem byen på taget af en mægtig motorbus. Spillerne var våde og forkomne, da de stillede op, og blev naturligvis nedsablede af de udmærkede professionelle skotter, der vandt 10-0.

Et par dage efter gik det bedre under mere normale forhold: thi da vandt skotterne kun med 5-3. Dagen efter besejrede B.93 Vienna Football Club i det pragtfulde parkanlæg "Prateren" med 4-3, hvorefter der spilledes den følgende dag mod Slavia, der slog de trætte københavnere med 6-4.

I påsken 1905 havde B.93 Football Club de Paris. Fransk mændene fik stryg med hele 8-1, som et kombineret dansk hold dagen efter ligeledes besejrede med 7-0.

I juni vandt B.93 i Gøteborg over Örgryte med 5-2. Om efteråret var B.93 atter i Prag. Her spillede man 2 kampe mod Slavia. Den første endte uafgjort med 2-2, mens Slavia vandt den anden med 4-2.

I maj 1906 gik turen lige over Sundet til Malmø, hvortil Örgryte ogsaa var mødt frem. Svenskerne blev besejret med 5-2. Endnu værre gik det for Hålsingborgs IF, der på hjemmebane måtte lægge ryg til et nederlag på 20-1. Det var dengang, vi havde krammet på svenskerne. I København blev Viktoria fra Berlin besejret med 9-5.

B.93 rejste i påsken 1907 til Berlin med et noget amputeret hold. Viktoria vandt med 4-0, og i Braunschweig vandt de lokale fra Eintracht med 5-4 over B.93. Den sidste kamp på Tysklandsturnéen blev spillet i Hamborg, og her endte det efter en hård kamp med en sejr på 6-2 til danskerne. Viktoria kom til Danmark i samme efterår, og her blev resultatet en sejr til B.93 på 4-0.

I forsommeren 1908 var B.93 på besøg i Stockholm, hvor to kampe blev afviklet mod kombinerede svenske hold. Den første blev vundet med 5-1, mens den anden endte uafgjort 1-1.

Et par måneder senere drog klubben på en to ugers turne til Norge. B.93 blev hermed det første danske hold, der gæstede Norge, der et par år tidligere havde fået valgt en dansk som konge, Haakon den 7.

Truppen til Norgesturen 1908
Foto: B.93 Fotoarkiv

Stående f.v.: Johannes Gandil, Victor Klein, Emil Jørgensen, Anthon Olsen, Harald Hansen, Jacob Tannenberg, Ove Palsby og Peter Nielsen. Forrest f.v.: Lauritz Hansen, Axel Thufason, Carl Carlsen, Magnus Bech og L. Kjergaard

Deltagerne i denne tur var: Emil Jørgensen, Harald Hansen, Anton Olsen, Jacob Tannenberg, Ove Petersen (Palsby), Axel Thufason, Victor Klein, August Lindgreen, Johannes Gandil, Magnus Bech, Johannes Fritsch, L. Kjergaard, Lauritz Hansen og Peter Nielsen.

Southampton FC-Udvalgt hold den 30. maj 1903
Foto: B.93 Fotoarkiv

Southampton F.C.-Udvalgt hold den 30. Maj 1903.
1. Række (Forrest): Axel Andersen (Ejendel), Kn. Middelboe.
2. Række: Scherfve, Rasmussen, Aage Rasmussen, John Nielsen.
3. Række: Forrest (Bussard), Petersen, Andersen, E. Jørgensen, Lee, Steger, G. Gielfeldt, Harald Hansen, Kn. Middelboe.
Stående: John Nielsen, Petersen, G. Gielfeldt, G. R. Windinge, Rasmussen, Kn. Middelboe, Petersen, Andersen, Kn. Middelboe.
Bagest: Hansen.

Den første kamp blev spillet den 18. juli i Skien mod Greenlands Fodboldkreds. B.93 vandt med 15-0, og dagen efter blev Odds Ballklub besejret med 9-1. Fra Skien drog B.93 videre til Drammen, hvor Ulff Ballklub blev besejret med 14-1. I Oslo blev klubben Lyn slået med 11-0 og "Mercantile" med 4-1. Denne kamp blev overværet af Kong Haakon og dronning Maud.

Om efteråret 1909 rejste B.93 til Tyskland, hvor Holstein 1902 Kiel blev besejret med 7-1, mens det blev til nederlag på 2-3 til "Eimsbütteler Turnverband".

I efteråret 1910 havde B.93 "Preussen Berlin" på besøg. Noget ugæstfrit vandt hjemmeholdet med 9-0. I oktober vandt klubben så den første pokalfinale med 2-0 over KB. Målscorere Harald Hansen og Alf Olsen. Kampen blev spillet på B.93's bane.

Billede af B.93's KBU-pokalvindere den 23. oktober 1910

Bagerst f.v.: Aage Rasmussen (ØB, dommer), leder, Oluf Kinck Petersen,

B.93's KBU-pokalvindere den 23. oktober 1910
Foto: B.93 Fotoarkiv

Holger Prytz, Ove Palsby, Jacob Tannenberg og leder. Forrest f.v.: Viggo Malmqvist, Alf Olsen, Harald Hansen, Emil Jørgensen, Victor Klein, Axel Thufason og Einar Madsen.

Det tidlige forår 1911 blev benyttet til endnu en rejse til Prag. Her skulle der spilles to kampe mod "Deutscher Fussball Club". Det var nok ikke nogen særlig god ide at tage denne tur så tidligt på sæsonen, hvor holdet ikke var i den bedste kondition. Tyskerne vandt den første kamp med 5-2, men værre var det, at både Jacob Tannenberg og Harald Hansen blev skadede og derfor var ude af stand til at spille den næste kamp, som medførte et nederlag på 0-6.

I 1912 begrænsede klubben sig til at tage et lille trip til den anden side af sundet. Om efteråret blev Hålsingborgs IF besejret med 7-2. Året efter rejste klubben til Tyskland allerede i marts måned, hvor man atter hentede sig en række grimme nederlag. 1-4 mod Viktoria i Hamborg og 1-6 til Eintracht Braunschweig i denne by. Om sommeren vendte B.93 tilbage til en tur til Norge. Her blev Skien besejret med

6-0. Dagen efter vandt Odd med 1-0 efter en voldsom kamp. Opholdet sluttede i Drammen mod den lokale klub "Drafn", der måtte lægge ryg til et nederlag på 8-1.

Samme efterår tog klubben over til Hålsingborg, hvor det lokale hold blev besejret med 5-1.

I 1914 mødte B.93 et kombineret hold fra "Racing Club de Bruxelles", der på hjemmebane blev besejret med 6-4. I forsommeren drog holdet til Stockholm, hvor Djurgårdens IF vandt med 6-2 over B.93. I den næste kamp opnåede B.93 uafgjort 1-1 mod "Almänna Idrottsklubben".

I sæsonen 1914-15 satte B.93 kun et point til mod B 1903. Turneringsvinderne var:

Hans Jørgen Rützebeck – Carl Olsen og Harald Hansen – Einer Madsen, Charles Hansen og Helge Scharff – Christian Grøthan, Anthon Olsen, Carl Schultz, Michael Rohde og Victor Klein. I september 1915 var B.93 på besøg i Gøteborg, hvor det lokale hold fra "Kamraterna" vandt med 4-2.

KBU-turneringsvinder 1914-15
Foto: B.93 Fotoarkiv

Tre uger senere mødtes de to mandskaber igen i København, og her fik B.93'erne revanche med en sejr på 5-1.

Krigsårene og de nærmest påfølgende år satte alle sportslige forbindelser syd for Danmark på pause.

Kilde: Dansk Fodbold 1939 redigeret af Johannes Gandil – og B.93's historiske hjemmeside ved Palle "Banks" Jørgensen.

HJEMME IGEN

Indtryk fra 1. herreseniors tilbagevenden til Østerbro Stadion

af Mads Mazanti Jensen

Endelig! Lørdag d. 24. april skete det. Efter omkring et halvt års fravær spillede vores 1. herresenior en hjemmekamp på Østerbro Stadion igen. Og så endda med publikum!

Efter pokalkampene i Farum måtte B.93 se sig forvist til Sundby Idrætspark i turneringens tre første hjemmekampe på grund af dårlige baneforhold på Østerbro Stadion. Uden tilskuere grundet coronarestriktioner. Men med resultatmæssig succes i form af 6-2 over Holbæk, 4-1 over Holstebro og 1-1 mod VSK Aarhus. Alligevel: En mennesketom kulisse på Sundby Idrætspark kunstgræs bliver bare aldrig nogen sinde det samme som et feststemt Østerbro Stadion.

Hjemkomsten blev da også en festlig affære, hvor 368 overstadigt veloplagte tilskuere satte Terrassen i kog. Hvor var det dog dejligt at opleve igen efter en lang vinters tristesse.

Og ikke nok med det: Publikum blev også belønnet med en sejr i den vigtige kamp mod Middelfart. Efter en flot gennemført første halvleg førte B.93 1-0 ved pausen på et glimrende mål af den flittige supertekniker Souheib Dhafilaoui. I anden halvleg overtog gæsterne spillet, i særdeleshed i sidste halvdel af halvlegen, hvor B.93 måtte spille i undertal på grund af en udvisning. Hjulpet af tilskuernes liden-

Michael Hornhoff (t.v.) og Jacob Pedersen (med kasket)
Foto: B.93 Fotoarkiv

skabelige opbakning fightede en velorganiseret 93-defensiv, så det var en fryd at skue, og tog efterhånden helt pippet fra vestfynboerne, der trods massivt spilovertag aldrig for alvor kom tæt på en udligning.

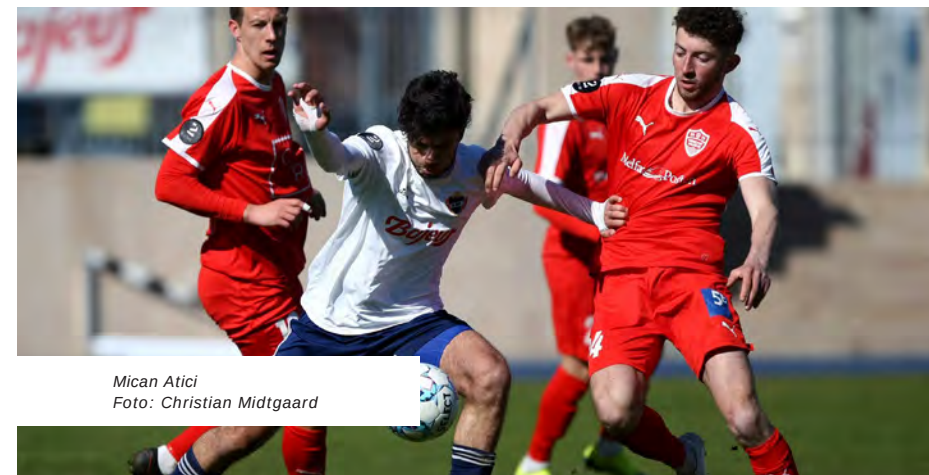
Kampen var dog ikke blot en resultatmæssig triumf, men også en triumf for de frivillige kræfter, der står bag afviklingen af vores hjemmekampe. For selv om tilskuere nu blev tilladt, var der mange praktiske krav, der skulle overholdes. Egentlig burde det jo være en kommunal opgave at sikre, at stadion lever op til disse krav, da kommunen jo tager penge for benyttelse af stadion. Men det kan man godt glemme alt om, når man har med Københavns Kommune at gøre.

Anført af direktør Finn Christensen måtte B.93 organisere frivillige kræfter for at få gjort stadion "coronasikkert". Heltene blev Tommy Møller, Jacob Pedersen og Michael Hornhoff, der stod bag det store arbejde med at opmærke tilskuerpladserne på tribunen. Uden dem kunne kampen ikke være blevet afviklet med tilskuere på Østerbro Stadion. Og vi andre ville have været en dejlig oplevelse på en blæsende lørdag i april foruden.

Tommy Møller
Foto: Claus Vandborg

B.93's husfotograf Christian Midtgaard var også på stadion og foreviede kampen med sine pletskud.

Mican Atici
Foto: Christian Midtgaard

Souheib Dhafilaoui og Mikkel Mouritz jubler
Foto: Christian Midtgaard

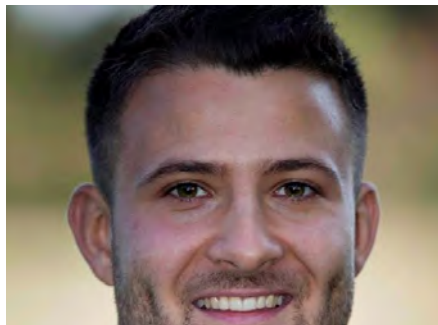

Jubel over scoringen
Foto: Christian Midtgaard

MANGE HOLD – ÉN KLUB

Et møde med Simon Bodholdt

af Mads Mazanti Jensen

Simon Bodholdt
Foto: B.93 Fotoarkiv

Mens klubben – og resten af samfundet – lå i nedlukningsdvale, skete der ting og sager på ledelsesgangene i B.93. I den seneste udgave af medlemsbladet omtalte vi udskiftningen i fodboldbestyrelsen. Men det er også bemærkelsesværdigt, at den tidligere børne-elite-træner, Simon "Pablo" Bodholdt erstattede Patrick "Pato" Glikmann som børneudviklingstræner.

Pato har ydet et kæmpe arbejde på en uriaspost med ansvar for et hav af børnehold. Med skiftet fra "Pato" til "Pablo" gennemførtes en væsentlig strukturændring. Den nye børneudviklingstræner blev nu kun ansvarlig for eliteholdene til og med U11.

Selv om der selvfølgelig stadig hviler en enorm opgave på skuldrene af den nye børneudviklingstræner, kan den nye struktur forhåbentlig gøre det store arbejde med at strukturere og kvalitetssikre børnefodbolden i B.93 en anelse mere overskueligt.

Medlemsbladet ville derfor gerne tale med den nye børneudviklingstræner om tilgangen til den nye stilling. Og – som det fremgår af nedenstående – gjorde vi det også. Men det hører med til histo-

rien, at Simon Bodholdt efter interviewet i april tiltrådte en ny stilling i det private erhvervsliv og derfor ikke længere er børneudviklingstræner. Vi bringer ikke desto mindre interviewet alligevel, for det kunne jo være, at Simon Bodholdts tilgang til sit arbejde kunne tjene til inspiration for efterfølgeren på posten.

- Hvordan kom du oprindeligt ind i klubben?

- Jeg har efterhånden været her i tre et halvt år. Jeg kom til B.93, da de manglede en træner til den kommende U10 Elite (årgang 2009). Dengang havde Andreas Motzfelt ansvaret for segmentet, og vi aftalte, at det kunne være en god idé at bruge det første år som assistent i klubben under Kim Trier på årgang 2006, og på den måde modnes til opgaven som cheftræner. Efter det år var jeg så klar til at overtage mit eget hold – og er så blevet hængende lige siden.

- Nu er du blevet børneudviklingstræner. Hvordan er det kommet i stand? Pato har jo gjort et kæmpe arbejde på det område...

- Pato har haft en masse kasketter på og har virkelig ligget vandret for at få løst alle tingene. Så var jeg i den situation, at jeg faktisk skulle til at stoppe. Fordi jeg er blevet far. Derfor ville jeg tage et halvt år, hvor jeg ikke laver noget fodbold. Men så fik jeg muligheden for det her på deltid. Det passede mig godt, at jeg selv kunne planlægge min arbejdstid. Jeg kan stadig have en fod indenfor i fodbold og samtidig have tid til at passe min nye rolle som far derhjemme.

- Hvordan ser du på opgaven som børneudviklingstræner? Hvilke ting skal vi gøre bedre, og hvilke ting kører godt og skal videreføres?

- Det, der kører godt, er, at vi generelt har en masse trænere, som rigtig gerne vil. Det er grundstenen i at udvikle fodboldspillere, at man som træner gerne vil. Og så skal der bruges tid på at optimere træningen. Hvad kan vi gøre for at gøre de trænere, som er her nu, endnu bedre? Det er det, som er hovedfokus. Pato havde ansvaret for nogle og fyrrer hold, så det har været umuligt at komme rundt på alle hold. Nu er der plads til, at både han og jeg kan levere bedre kvalitet til de enkelte hold. Nu kan man være mere synlig på banerne. Og jeg sætter en stor ære i at være meget synlig. Og forsøge at hjælpe spillere i hele segmentet, samt hjælpe og sparre med vores trænere – så de kan levere endnu bedre børnetræning.

- Min fornemste opgave er at lægge en strategi for vores børnefodbold i B.93. Min højeste prioritet er at få lavet en struktur, som man som klub gerne vil stå inde for. Jeg har jo selv kørt min egen årgang fra U10 til U11 til U12, hvor jeg stoppede her i vinter. Så jeg har en god erfaring med, hvad jeg oplevede virker. Det er en opgave, hvor jeg hjælper og sparrer med de trænere, der er på banen. Uagtet om det er en forældretræner, der står der, eller om det er en ung dreng, der gerne vil være fodboldtræner og synes, det er sjovt.

- Hvad er det, du synes, der virker?

- At der er struktur på tingene. At man har fokus på nogle få områder ad gangen, og som man gør alt, hvad man kan, for at fokusere på. Den ene uge har man fokus på at spille 1 mod 1 offensivt, den anden uge defensivt. Man fokuserer kun på én ting ad gangen. Derfor skal der laves en klar plan for, hvornår man skal træne hvad.

- Det er også vigtigt for mig at understrege, at man skal være meget opti-

Patrick Glikmann
Foto: Claus Vandborg

mistisk på børnenes vegne og vise dem kærlighed, som er en af B.93's værdier. Hele tiden rose dem, hele tiden hjælpe dem med at få sat spillet op i tempo. Hvis de ikke bliver udfordret nok, kan de godt falde en lille smule i søvn. Hvis der er meget lang kø til en øvelse, kan dem, der står bagest, godt stå og snakke, i stedet for at fokusere. Så at sørge for at optimere den træning, der er, så man kan få hævet niveauet for alle vores fodboldspillere. Det er den vigtigste opgave, og det, jeg har set virke. Korte køer, som gør, at man altid får drengene i gang. Og trænere, der viser kærlighed.

- Vi lavede her i efteråret en tilfredshedsundersøgelse. Af den fremgik det, at der var en høj grad af tilfredshed med de børnehold, der gik op til og med U9. men derover var der ret stor utilfredshed. Hvordan ser du problematikken med, at vi leverer et godt produkt til de små børn, men har svært ved at levere et godt nok produkt til de større børn?

- Den vigtigste opgave er at sikre, at de trænere, der er i det segment, skal have noget mere sparring, for at løfte deres eget og spillernes niveau.

I og med at jeg er blevet ansat, er der mulighed for at give trænerne på de år-gange mere sparring - en sparring, som der ikke tidligere har været mulighed for. Min overbevisning er, at der nu vil være mere tid til at kigge på alle holdene. Det er ikke fordi, jeg har mulighed for at være lige meget på alle hold, men der er større mulighed for at hjælpe og støtte de enkelte hold.

Jeg tror på, at man får de bedste trænere ved, at de både lærer af deres egne fejl og så samtidig får tilrettet deres småfejl. Jeg kan stille spørgsmål for at trænerne selv kommer frem til løsningen, uden at det nødvendigvis er mig, der skal diktere løsningen. Det tror jeg på kan gøre, at trænerne løfter deres eget niveau, og derfor også løfter tilfredsheden for forældrene til børnene i det segment.

- Hvad kan man gøre for at fremme oplevelsen af, at man som børnespiller ikke kun ser sig selv som en del af et hold, men også ser sig selv som en del af klubben?

- Nu har jeg været træner for et hold i klubben i flere år, og det lader til, at man som hold er et hold i klubben, det vil sige: Man gør det på sin egen måde. Det er min vigtigste opgave at gøre det klart, at det er klubben, der har en måde at gøre tingene på. Man har takket ja til de værdier, vi bygger en klub på, ved at sige ja til at spille i B.93.

Det er vigtigt for mig, at vi bliver én klub, i stedet for, at vi bliver 48 forskellige hold, der tilfældigvis spiller i B.93, fordi spillerne bor i nærheden. B.93 gør det på en måde, som man som forælder godt vil have, ens børn skal spille fodbold i, fordi man tror på, at de rammer er de rigtige. Vi skal have ændret den kultur med, at det er holdene hver for sig, og få skabt en hel klub. Det er min fornemste opgave.

Torben Henriksen

ADVOKAT
Moderet for højesteret

JURIDISK RÅDGIVNING VEDRØRENDE:

Køb/salg af ejendomme, ejerlejligheder, grunde, sommerhuse.
Køb/salg af forretninger/restaurationer.
Testamenter, ægtepagter, dødsboer.
Separation/skilsmisses/bodeling.
Kontrakter.
Aktie og anpartsselskaber.
Retssager/tvangsauktioner.

39 29 65 66

ØSTERBROGADE 103, 2100 KØBENHAVN
EMAIL: ADV@T-HENRIKSEN.DK

Herrmann & Fischer

Grafisk kommunikation / Design og tryk

Herrmann & Fischer A/S • Fjeldhammervej 9 • 2610 Rødovre
44 84 36 66 • www.hogf.dk

HÆDER TIL TO HÆDESMAND

Et møde med vinderne af Børge Christensens Mindelegat

af Mads Mazanti Jensen

Niels Raun (t.v.) og Bo Kjellman Bruun
Foto: Privattfoto

I november 2020 fik trænerne for 3. holdet på årgang 2004-05, Bo Kjellman Bruun og Niels Raun, tildelt Børge Christensens Mindelegat som anerkendelse for deres strålende ungdomsarbejde i klubben.

De to herrers U17-hold daglig en tilværelse i den københavnske pulje 1 sammen med Vanløse, Vestia, B1903, Skovshoved og AB Tårnby. Et 3. hold i pulje 1. Det lyder måske ikke som noget særligt. Men det er det. For det er et hold, der har rødder helt tilbage til dengang, spillerne som helt små trådte deres første barnestøvler på Svanemølleanlægget. Med udskiftninger undervejs, javist. Men ikke mindre end 10-12 af dem har været med hele vejen. Og andre har været med i 6-7 år eller mere.

Som nævnt i artiklen om Team Harvey er det desværre en sjældenhed i vore dage, at et hold med den samme kerne og samme træner holder sammen hele vejen op gennem ungdomsrækkerne. Det er i sandhed en bedrift, der fortjener anerkendelse.

Desuden er det ikke for store ord at kalde Bo og Niels' arbejde for ikke blot gavn-

ligt for klubben, men for samfundet som sådan. I en tid, hvor sundhedseksperter taler bekymret om unges frafald fra den organiserede idræt til fordel for en mere usund livsførelse, står Bo og Niels i frontlinjen for at holde de unge til ilden. Ikke altid en helt nem opgave, når konkurrencen f.eks. står mellem en playstation hjemme i hulen og novembertræning på et forblæst stykke kunstgræs. Men med den rette blanding af seriøsitet og leg tager de to herrer ikke desto mindre kampen op. Og vinder den.

Det er Bo, der har den længste historie med holdet. Hans søn, der stadig spiller på holdet, begyndte i klubben som 6-årig. En af drengenes fædre trænede holdet, men måtte springe fra efter to-tre måneder. Så tog Bo over. Og har stået i spidsen for holdet lige siden.

Bo: - På et tidspunkt prøvede man at slå nogle hold sammen, men vi var det lavest rangerede hold sådan hen ad vejen. Til sidst betragtede vi mere og mere os selv som et lukket hold. Det fik vi lov til. Drengene fik også så meget sammen, at de slet ikke var interesserede i at komme andre steder hen. Og så begyndte vi hen

B.93 U17 3
Foto: Privattfoto

ad vejen at suge andre til os, som ikke gad det hold, de oprindeligt spillede på. Elitespillere, som ikke ville mere. Og de er her stadig. Nu har vi fået nogle af de gode tilbage, som også har prøvet lidt elite. Sådan har det udviklet sig.

Niels var oprindeligt hjælpetræner på et andet af klubbens ungdomshold, hvor hans ene søn spillede. Dét hold blev slået sammen med Bos hold. Og således blev trænerparret Bo og Niels skabt.

Niels: - Halvdelen af kernen på vores hold er fra mit gamle hold. Det er en 5-6 stykker. Og de har den samme historie, som lidt af Bos kerne. Nogle har været forbi eliten og er kommet tilbage igen, andre har været væk fra fodbold og er kommet tilbage. De seneste par år, efter at vi blev slået sammen, har vi faktisk oplevet, at rigtig mange nye er kommet til, fordi spillerne på holdet har kammerater, der gerne vil være med. Så vi er de der godt 20 spillere i bruttotruppen.

Ambitioner

- Hvilke sportslige ambitioner kan I tillade jer at have? Er det "kun" for sjov, eller er der nogle punkter, hvor spillerne gerne vil rykke sig?

Bo: - Jeg tror ikke, de ville komme, hvis

de synes, vi lallede. Det er en kombination af, at vi er superseriøse, vi forlanger noget af dem, og samtidig kan vi sige til dem: Det er okay, hvis I går til fest om fredagen. Men hvis I har lovet at komme om lørdagen, så kommer I sgu. Så de kan mærke, vi er på. Vi er altid engagerede. Og vi kræver noget af dem. Det vil vi blive ved med. Men det er ikke sådan, at vi tror, vi er bedre end vi er. Men vi bliver ved med at arbejde med ting. Når der er kampe, så er det liv og død. Det tror jeg, de kan mærke. De kan mærke, at vi har planlagt træningen hver gang, de kommer. Vi kommenterer det, de laver, hver gang. På en fin måde, så de ikke føler sig pressede. Det trækker i dem. De kan mærke, at der er noget at komme efter. Men vi har ikke ambitioner om at vinde rækken og rykke op. Vi har ambitioner om at blive, hvor vi er. Og vinde så meget, vi kan.

Niels: - Der er jo hold, vi har spillet imod ti gange. Vi kan se, at der falder hold fra. Og så er det sjovt at møde nye hold. Men jeg vil sige, at det er jo ikke drenge, der kommer nu her som 17-årige og siger, nu vil de give den max gas. Når vi tager nye spillere ind nu, skal man være en habil fodboldspiller. Fordi vi har taget elitespillere ned, har vi nogle, der altid har været med, og som så har fået nogle kammerater med. Så jeg synes, vi har en homogen

gruppe. Men der er en niveauforskel ned gennem truppen. Vi vil gerne støtte dem, men det ligger naturligt, at vi ikke kan begynde træningen med at sige, at bolden er rund.

Bo: - Hvis der er nye, der vil på holdet, tager vi dem ikke til en decideret prøvetræning, men vi spørger deres kammerater, om de passer i gruppen. Fordi det er ærgerligt at få folk indenfor, som falder helt udenfor. Når man har spillet fodbold siden man var seks-syv år, kan man altså de basale ting. Det er sådan nogle spillere, vi har. Med tiden er der blevet sorteret lidt fra, som måske havde lidt svært med at følge med i længden. De er sådan stille og roligt faldet fra. Vi mandede med vilje op, fordi der var en del, der skulle på efterskole. Det passede perfekt med gymnasiet.

- De var havnet på Gefion, og så tog vi en fem-seks stykker med, for at vi kunne få en kritisk masse, for man er nødt til at være ret mange, hvis man skal stille fjorten spillere hver weekend. Især på sådan et hold, hvor de har lov til at melde fra uden at sige hvorfor. Så skal man være rimeligt mange.

Dagligdagen

- Hvor tit træner I om ugen?

Bo: - Vi træner to gange om ugen. Tidligere trænede vi faktisk tre gange, fordi de gerne ville det. Om fredagen var vi en lidt mindre gruppe, hvor der var lidt mere spil, lidt mindre løb, så i årevis kom vi troligt hver fredag. Det er vi stoppet lidt med. Vores sønner gik på efterskole, og så tænkte vi, at nu prioriterer vi lige, at min kone sidder derhjemme fredag aften.

- Er der nogle ting, man kan kunne gøre bedre for at et hold som jeres fik bedre muligheder i klubben? Jeg tænker på omklædningsrum, baneforhold og den slags...

Bo: - Vi har aldrig været i omklædningsrum. De gange, hvor vi har forsøgt, kunne vi ikke få plads. Hvis vi kunne have fået

vores eget omklædningsrum, hvor vi vidste, at vi kunne sætte vores ting, når vi kom og gik, så havde det været perfekt. Men det skulle have været et, hvor vi vidste, at det var vores, at det var kun os, der var der. Det tror jeg, vi kunne have fået en fed stemning ud af. Det havde jeg selv, da jeg var ung. Man havde sit eget omklædningsrum fra man kom til man gik. Det mangler man.

- Men vi har erkendt, at det ikke kan lykkes. Vi gider ikke prøve at få det omklædningsrum. Der er simpelt hen ikke plads. Jeg tror ærligt talt ikke på, at de var kommet en halv time før alligevel. Men jeg tror godt, man kunne have givet lidt stemning omkring kampene.

- Men det orker vi ikke at kæmpe for, fordi det er for stressende at stå heroppe. Der er ikke plads. Ellers synes jeg, at det er fint, hvis man kan få de bolde, man skal. Det er dem, vi mister flest af. Hvis man bare har bolde nok, er det fint nok.

Niels: - Jeg har gjort det til en opgave, når jeg kommer, at samle efterladte bolde fra ungdomsholdene sammen og give dem til Pato, så han kan låse dem ind, hvor de hører til. Men boldene ryger også over til bilhandleren. Og så er der lukket. Og når man spørger ugen efter, er de væk. Derudover bliver de slidt op.

- Men et andet problem er pladsen. Vi har en kvart til en halv bane. Og der er bare nogle øvelser, som er svære at lave med tyve spillere på så lidt plads. Men det er ikke fordi alle andre hold render rundt og har mere plads end vi har. Der er nu engang ikke mere plads.

Bo: - Så vi tilrettelægger træningen efter at vi ikke kan lave alle mulige store øvelser, der kræver bredde. Vi må bare køre det efter det, vi har. De skal bare ikke stå stille. Vi laver sjældent noget, hvor vi skal stå og tale med dem. Det gider de ikke spille tiden med.

Niels: - Det taktiske er ikke noget, vi bru-

B.93 U17 3

Foto: Privatfoto

ger meget tid på. Mange af dem er jo skolelede fodboldeksperter, for de har set så mange kampe i fjernsynet.

Bo: - Mon ikke vi har fået vores egen måde at gøre det på?

- Vi taler med dem hen ad vejen, og så er det sådan, vi spiller.

Niels: - Der er en fast skabelon. Vi laver boldøvelser, og så kan Bo godt køre nogle løbeøvelser. Det lægger du vægt på. At der kommer noget puls på.

Bo: - Det er rigtigt. Da der ikke var så meget træningstid om vinteren, mødtes vi tre kvarter eller en halv time før, og så tog vi løbetøj på, løb ned i Nordhavn og lavede trappetræning. Ellers løb vi nogle femkilometersture oppe omkring Hellerup. Der var sgu nogle gange, hvor vi vandt nogle af de der vinterturneringer på vores niveau. Og de kunne godt lide det. Det er igen for at sige: I kan lige så godt komme ud og lave lidt ekstra, selv om I godt ved, at der er nogle, der er bedre end jer. De er glimrende fodboldspillere, men de ved udmærket godt, hvor de er i hierarkiet,

og de er sådan set rimeligt ligeglade. Det taler vi også meget om. Det er en præmis for alle på nær de allerbedste, at nogle er bedre end dig. Så det vigtigste er, at vi spiller mod nogle, hvor vi enten ikke vinder for let eller taber for stort.

- Hvis det kan gå begge veje på det punkt, så ligger vi det rigtige sted.

Gensyn efter nedlukningen

Niels: - Det seneste år har været mærkeligt, fordi vi var lukket ned. Men da vi åbnede igen, stod der atten mand til træning. Det var som at lukke kvæget på græs. Der var virkelig nogle, der trængte til at komme i gang. Jeg har selv haft en periode med min søn, hvor han hang lidt i det. Jeg sagde: Prøv at høre. Du har så meget fritid. Det er to gange om ugen, du skal hen at hygge dig med en bold. Prøv nu lige lidt igen. Og nu er han så med igen. Det er sgu ærgerligt, når de falder fra.

- Men når jeg kommer på anlægget tænker jeg, at der må være en helt vanvittig tilgang af ungdomsspillere. For det myldrer jo med små børn. Man ser næste ge-

neration spire frem. Det er inspirerende. Det er hyggeligt.

Bo: - Jeg synes, det har været fint, at vi har haft de samme træningstider i årevis. Så ved folk det bare. Og det har også været fint, at vi har spillet på kunst. Det er de også godt tilfredse med. Pladsen og omklædningsrummene er en præmis, for sådan er det bare, når man er her. Men hvis man skulle have ønsket sig noget, så havde der været et omklædningsrum, gerne nede i den ende af anlægget, hvor vi træner.

I Harveys fodspor

- *Ideelt set kunne I godt fortsætte som seniorhold?*

Bo: - Ja, det tror jeg faktisk.

Niels: - Vi kigger lidt over på Team Harvey.

Bo: - Ja. Og ser også, at det godt kan være, spillerne selv kan, men det falder fra hinanden, hvis der ikke er nogen, der styrer det. Vi sætter programmet, så det ikke bliver hat og briller. Ellers synes de ikke, det er sjovt.

Niels: - De får et serviceniveau her. Det er ikke som i ungdomsrækkerne, hvor man siger: Du tager kegler og bolde.

- Bo og jeg kommer med kegle og bolde. Vi sørger for luft i boldene, vi stiller keglerne op. Når de skal til kamp, bliver de hentet og bragt. Vi har begge en syvpersonersbil, så vi kan næsten have fuldt hold med i dem. Vi hygger os med det.

Bo: - Man kan stå fem minutter inden kampe og nyde at være her, og så står man fem minutter inde i kampen og er helt oppe at køre. Pr. definition er vi alle sammen oppe at køre, også på holdet.

Niels: - Vi er ikke glade for at tabe.

Bo: - Det ved de også godt.

Niels: - Vi kan kun acceptere at tabe til nogle, der er bedre end os. Vi kan ikke acceptere at tabe til nogle, vi burde slå.

- Det sjove er, at man starter med at træne nogle, hvor man skal binde deres snøreband. Og man ved, at ham der skal trøstes bagefter, nogle falder altid og slår sig. Man har fulgt dem gennem ti-elleve år. Det kommer ind under huden på én.

Bo: - Jeg synes virkelig, vi har en god gruppe. Der er ikke nogle, der hævder sig eller spiller smarte. Det er en fornøjelse.

25.000 KR.TIL UNGDOMSAFDELINGEN

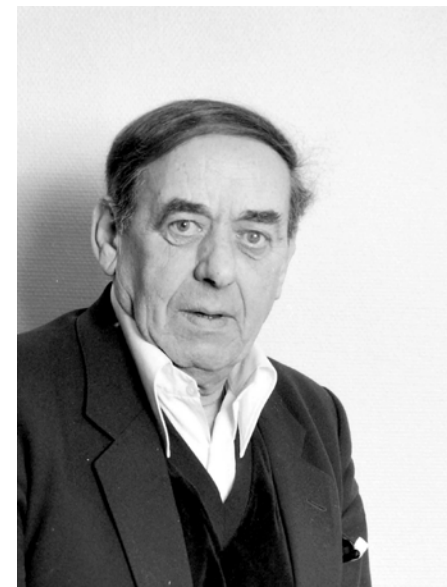
Onkel Børges penge gør gavn igen

af Mads Mazanti Jensen

Bo Kjellman Bruun og Niels Raun blev altså hædret med Børge Christensens Mindelegat sidste år. Men pengene fra "Onkel Børge" er ikke sluppet op og kommer nu også vores ungdomsafdeling til gode. Jørgen Ritnagel, blandt meget andet medlem af komitéen, der uddeler legatet, fortæller:

- I klubben har vi et mindelegat stiftet af en gammel 93'er – tidligere ungdomstræner og legendarisk holdleder for Danmarks ynglingelandshold – Børge Christensen, også kaldet Onkel Børge. Hvert år uddeler komitéen – Ole Petersen (kampekordindehaver), Jørgen Christensen, også kaldet Swing-Jørgen, samt ego – på Børges fødselsdag et beløb til en leder eller træner i B.93.

- Vi har gennem årene opsparet et pænt beløb – derfor har vi besluttet at give B.93's ungdomsafdeling 25.000 kr., som målrettet skal bruges til uddannelse af trænere til breddefodbolden i ungdomsafdelingen, hvor forældre hjælper til og nu får mulighed for at komme på kursus.

Børge Christensen
B.93 Fotoarkiv

FLINCK GLARMESTER

VENNEMINDEVEJ 74 • 2100 KØBENHAVN Ø
TELEFON 39 29 55 12 • TELEFAX 39 27 20 11

ÆRESMEDLEM FYLDER 75

Medlemsbladet ønsker Jørgen Ritnagel tillykke

af Torben Klarskov

Jørgen Ritnagel (t.v.) anno 1979
Foto: B.93 Fotoarkiv

Som alle andre raske københavnere begyndte Jørgen at sparke til fodbolden nede i gården i Studiestræde.

Her var kammeraterne medlem af Frem, AB og B 1903, mens Jørgen selv stadig var klubløs. Jørgens far Carl var imidlertid en trofast fan af B.93, så der var for ham ingen tvivl om, hvor knægten skulle spille klubfodbold.

Men det var nu først, da farmor spyttede i kassen og forærede Jørgen et medlemskab af B.93, at Jørgen kunne troppe op på Per Henrik Lings Allé, iført den hvide klubtrøje med emblemet. Jørgen var da i 1961 juniorspiller og 15 år gammel.

Det blev så til et medlemskab til stor gavn for klubben. Selv om Jørgen var lynhurtig og i besiddelse af et venstreben med gode sparkegenskaber, så var det ikke karrieren på boldbanen, der blev den mest iøjnefaldende.

"Bageren" Poul Zølck var på udkig efter unge spillere, der kunne være ham be-

hjælpelig med at træne klubbens ungdomsspillere, og Jørgen sagde da også ja tak til tilbuddet om at blive ungdomstræner i klubben.

Jørgen blev senere ungdomsformand i klubben og medinitiativtager til B.93 Cup'en – en turnering, der blev afholdt med stor succes fra 1972 til 1992. Mange koryfæer var til stede ved den afsluttende præmieoverrækkelse. Dirch Passer var eksempelvis en hyppig gæst, og som det ses på billedet lagde også den daværende landstræner Sepp Piontek vejen forbi.

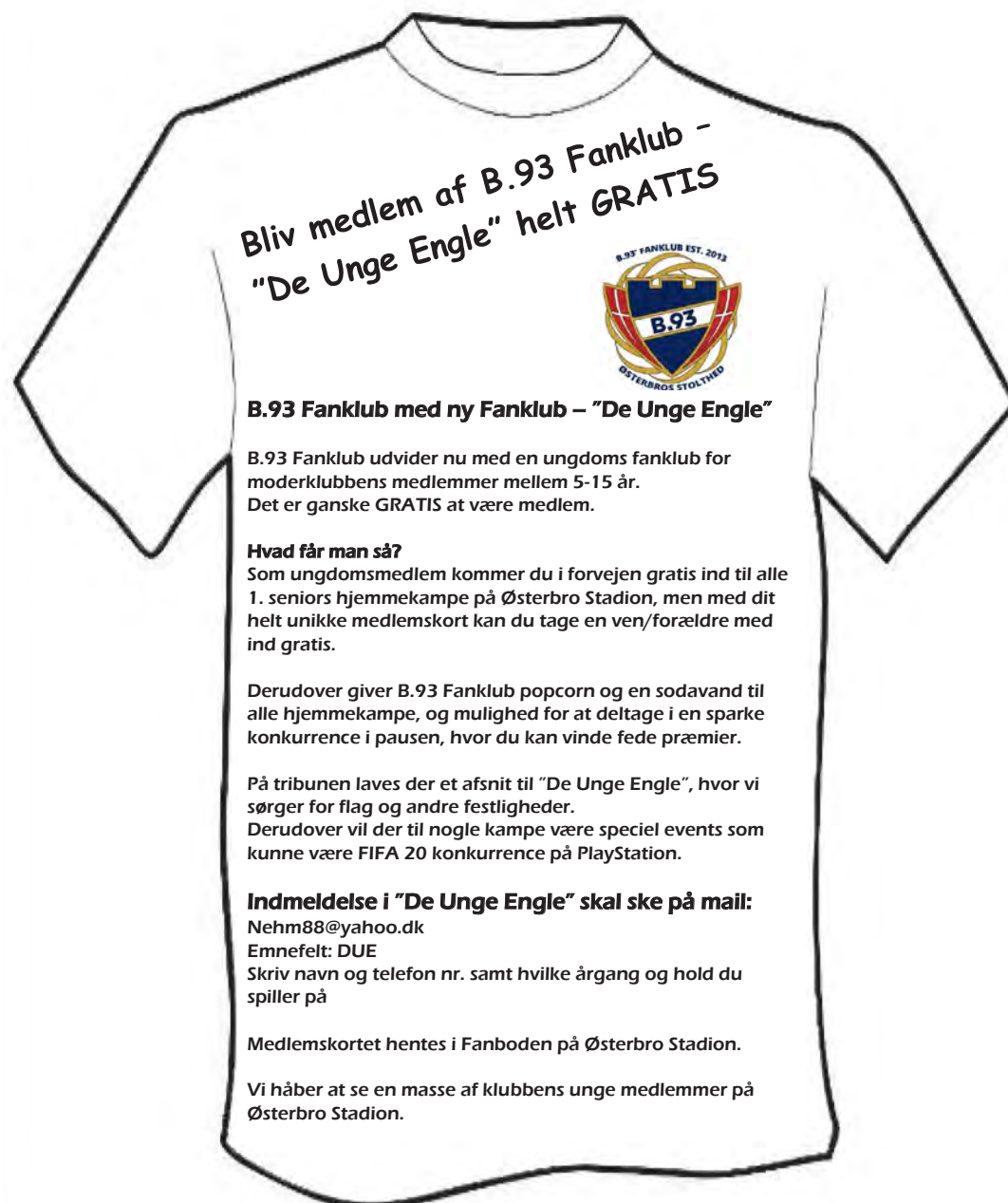
Jørgen har haft en alenlang liste af tillidshverv i klubben. Formand for fodboldafdelingen, Formand for Old Boys-afdelingen, medlem af DBU's repræsentantskab, medlem af klubbens hovedbestyrelse, hvor han i dag er fodboldrepræsentant. I en kort periode virkede han som konstitueret klubformand, da Johnny W. Hansen blev skoleleder af en skole, der havde til huse på klubbens anlæg.

I dag sidder han som klubbens repræsentant i Nordhavn IF, der arbejder for idrætsfaciliteter på det kommende boligområde.

Han spiller stadig veteranfodbold i klubben, hvor de fleste af hans modstandere dog godt ved, at de blot behøver at dække af for hans venstreben.

Han har modtaget en stribe af æresbevisninger. DBU's sølvnål og KBU's ditto. I B.93 er han hædret med klubbens guld-nål, og i 2016 blev han udnævnt til æresmedlem af klubben sammen med Erling Bøje.

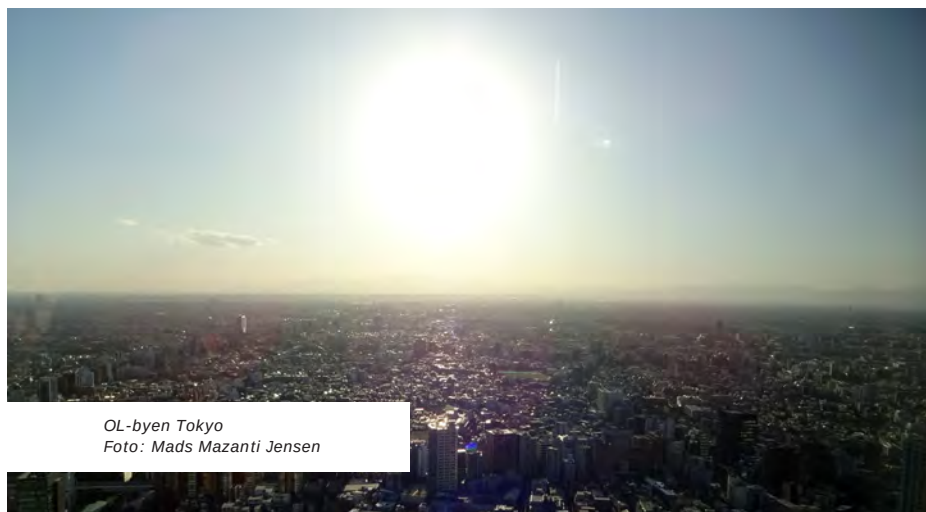
Medlemsbladet siger stort tillykke til Jørgen og tak til hans fru Kirsten og sønnerne Jens og Peter, fordi vi i klubben har måttet gøre så megen brug af ham.

OL PÅ SKÆRMEN

Optakt til sommerens olympiske lege

af Mads Mazanti Jensen

OL-byen Tokyo
Foto: Mads Mazanti Jensen

I medlemsbladet tager vi af og til en afstikker fra klubbens lille verden til den store. Denne gang til den største af dem alle, i idrætsmæssig sammenhæng: De olympiske lege.

De olympiske lege afholdes denne sommer i Tokyo fra d. 23. juli til d. 8. august. Eller gør de? Som bekendt blev sidste års olympiske lege udsat til i år på grund af den der virus, I ved nok. Om årets OL lider samme skæbne, svæver i skrivende stund i det uvisse. Men jeg vover pelsen og tror faktisk, det bliver gennemført i år. I en indskrænket og stærkt reguleret form, naturligvis. Men en ny aflysning vil simpelt hen have for store konsekvenser for IOC og de japanske arrangører, corona eller ej.

Det var i 2013, Tokyo fik tildelt de olympiske lege. At OL bliver tildelt et østasiatisk land er efterhånden blevet en tendens i de senere år. I 2008 blev OL afholdt i Beijing, som også afholder vinter-OL i 2022. Vinter-OL, som i 2018 blev afholdt i sydkoreanske Pyeongchang.

Hvorfor er den internationale olympiske komité så begejstrede for netop Kina, Japan og Sydkorea? Min egen hjemmestrikkede teori er, at disse tre lande er attraktive i IOCs øjne, fordi de grundlæggende praktiserer det samme økonomiske system: Kooperativisme.

Kooperativisme er en økonomisk organisering af samfundet, oprindeligt af fascistisk aftapning. Den indebærer en tæt forbindelse mellem stat og store industri-konglomerater. Altså ikke en rent statsstyret økonomi, men en økonomisk strukturering af industrien, hvor staten kan udøve en mere eller mindre styrende rolle efter forgodtbefindende.

Denne model kan have sine fordele, når store anlægsarbejder skal gennemføres. Som for eksempel i forbindelse med et OL. Den ballade, vi f.eks. oplever i København omkring nybyggeri på Fælleden, er svær at forestille sig i en kooperativistisk stat, hvor man trumfer anlægsprojekter igennem på en anderledes kontant og autoritær facon. Og det kan have tiltalt IOC.

Det til trods har OL i Tokyo dog ikke været forskånet for problemer i anlægsfasen. Kooperativisme eller ej er Japan trods alt et demokrati, og politikerne var nødt til at tage højde for den del af befolkningen, der ikke så med milde øjne på store offentlige udgifter til en to-ugers sportsbegivenhed. Især ikke i lyset af den forfærdelige (og bekostelige) Fukushima-katastrofe, der ramte Japan blot to år før tildelingen af OL.

Derfor forsikrede politikere og arrangører den japanske befolkning om, at udgifterne skulle holdes indenfor rimelighedernes grænser. OL i Tokyo skulle være et "kompakt OL", det vil sige et OL, hvor man holdt sig indenfor inden for et ret lille geografisk område og i vid udstrækning genbrugte allerede eksisterende idræts-faciliteter.

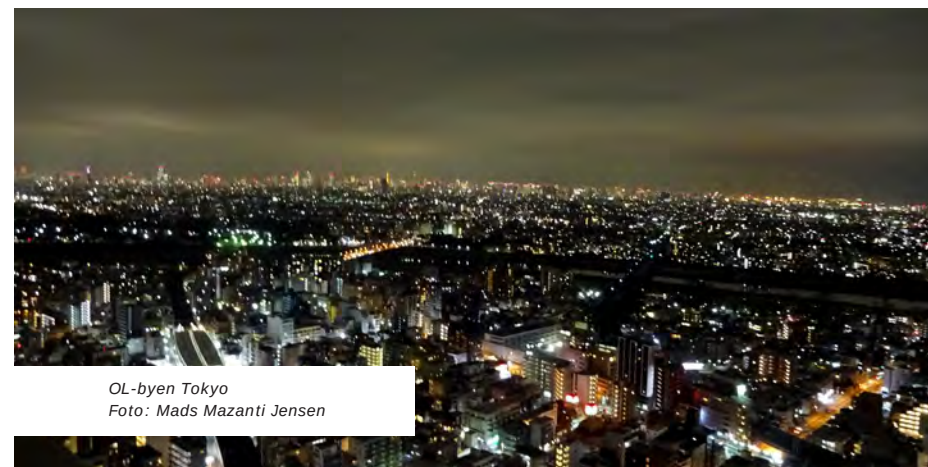
Dog ville man ikke genbruge det ellers vel-fungerende olympiske stadion fra 1964. Et nyt skulle opføres, og så kom politikernes løfte ellers i modvind. For som nyt olympisk stadion blev en kolos af en arena tegnet af stjernearkitekten Zaha Hadid valgt. Til den nette sum af 13 milliarder kroner.

Med en skandale lurende måtte regeringen under stort postyr gribe ind overfor det monstrøse projekt og give Hadid den kolde skulder. Det olympiske stadion, vi kommer til at opleve til sommer, er en betydeligt billigere model end det ekstravagante stadion, der oprindeligt skulle have dannet rammen om de olympiske atletik-udøveres udfoldelser.

Idéen om "det kompakte OL" måtte arrangørerne i det hele taget gå på kompromis med, efterhånden som det stod klart, at det ikke var praktisk muligt at afvikle samtlige konkurrencer indenfor et forholdsvis lille område i og omkring den olympiske by i bydelen Harima.

For eksempel måtte maratonløb og kapgang flyttes helt ud af Tokyo, fordi man på grund af Tokyos nådesløse sommerhede frygtede for løbernes helbred. I stedet afvikles de to udholdenhedsdiscipliner i Sapporo på øen Hokkaido ikke så langt fra Sibirien og derfor med et væsentligt køligere klima end steghede Tokyo.

Udefra set forekom det helt ubegribeligt, at de ellers så grundige og metodiske ar-

OL-byen Tokyo
Foto: Mads Mazanti Jensen

rangører først seks år efter tildelingen af OL måtte erkende, at det var uforsvarligt at gennemføre et maratonløb i Tokyos sommerhede. Man behøver blot at have tilbragt en enkelt sommerdag i Tokyos 35-40 graders fugtmættede steghede for at indse det risikable i et sådant forehavende.

Disse planlægningsproblemer kunne dog slås hen som ubetydeligt knas i et ellers velsmurt olympisk maskineri, da arrangørerne i vinteren 2019/2020 med stolthed kunne melde ud, at hele OL simpelt hen gik i nul. Sponsorere havde kastet så mange penge i projektet, at den globale megabegivenhed ikke kostede de japanske skatteydere så meget som en yen.

De tyske medie ARD dykkede ned i talene. Og fandt ud af, at der var tale om ren manipulation fra arrangørernes side. Selve de to ugers afvikling af legene gik ganske vist i nul, men arrangørerne havde belejligt nok ikke medtaget de forudgående anlægsudgifter i budgettet. Selvfølgelig var OL ikke en gratis omgang. Og så – med kun få måneder til OL i 2020 – blev verden og Japan ramt af en katastrofe, hvis sundhedsmæssige konsekvenser turde være enhver bekendt, og hvis økonomiske konsekvenser selv ikke den mest fantasifulde OL-arrangør kunne sminke: Corona.

En stund fastholdt IOC og arrangørerne håbet om, at OL 2020 kunne afvikles som planlagt. Men efterhånden som katastrofens omfang stod enhver klart, var der ikke noget at gøre. OL måtte udskydes til 2021.

Udskydelsen fik enorme økonomiske konsekvenser for arrangørerne. En ekstra-regning på omkring 18 milliarder kroner. Blandt andet fik de det problem, at alle bygningerne i den olympiske by var solgt

som privatboliger efter endt OL 2020. Idéen var, at man ikke blot opførte den olympiske by til brug for idrætsudøverne under de to ugers OL, men kunne få anlægsudgifterne tilbagebetalt i form af salg af bygningerne til bolig for private efter OL. Nu stod arrangørerne imidlertid med en hel olympisk by, som de havde solgt til private boligkøbere fra august 2020 – men som de nu ikke havde solgt alligevel, fordi den olympiske by først var færdig-brugt af atleterne i august 2021!

Men gennemføres skal det altså – om end Japan i skrivende stund stadig kæmper med virusudbrud. Om end udskydelsen har enorme økonomiske konsekvenser, har en aflysning endnu større konsekvenser for arrangører og regering.

Det bliver et OL uden adgang for udenlandske tilskuere. Og nok en tv-begivenhed snarere end folkefest. Skulle De alligevel tænde for fjernsynet og have interesse for ikke blot sporten, men også omgivelserne, skal De lægge mærke til håndboldhallen, som egentlig er det oprindelige svømmestadion fra OL i 1964. Det futuristiske stadion er skabt af en af Japans mest berømte arkitekter, Kenzo Tange, og af arkitektursperter betegnet som et pragtværk inden for modernistisk arkitektur.

Megabyen Stor-Tokyo inklusive forstæder og sammenvoksede omegnsstorbyer er i det hele taget noget for sig, hvis man har interesse for arkitektur eller blot fascineres af de på én gang smukke og skræmmende mønstre, der tegner sig, når knap 40 millioner mennesker er trængt sammen i et storbyområde omtrent på Sjællands størrelse.

I al sin futuristiske maksimalisme kan det synes historieløst. Men skulle kameraerne panorere ned over Sumida-floden, var det

altså i områderne omkring denne flod, at en af verdenshistoriens sorteste kapitler blev skrevet – brandbombardementet af Tokyo. På én nat alene i marts 1944 måtte omkring 100.000 af byens indbyggere lade livet under en regn af amerikansk napalm.

Jeg husker en samtale, jeg engang havde med en ældre dame. Hun beskrev, hvordan hun som barn havde set en kvinde bogstaveligt talt gå i op i røg få meter foran hende.

Er det for deprimerende at tænke på – og det er det – så tænk på, at det centrale Tokyo, kvartererne omkring kejserpaladset, også er arnestedet for en af verdenshistoriens største kulturelle triumfer: 16- og 1700-tallets ekstravagante populkultur, kurtisanernes og kabuki-skuespillernes udtømmelige drømmeunivers skildret i pragtfulde træsnit og endnu spil-

levende i Tokyo-teatrenes farvestrålende opførelser.

Få ting i denne verden er skønnere end at tilbringe en hel dag i Tokyos Kabuki-teater og opleve livets mangfoldige tilskikkelser folde sig ud i al sin gru og herlighed, grotesk, oversminket, så meget for meget, at det lige præcis er nok.

Det skulle da lige være en eftermiddag på Østerbro Stadion.

Kilder:
dr.dk
bbc.com
tv2.dk
ard.de
idan.dk

NOSTALGIKER SE HER

Se mere på
www.soccershopen.dk

med venlig hilsen
Torben Klarskov

**ET MEDLEMSSKAB AF FANKLUBBEN
KOSTER KUN 93 KRONER**

BETAL 93KR TIL

**REG NR. 5339
KONTONUMMER 0000345560**

ELLER MOBILEPAY 80064

HOVEDBESTYRELSEN

Hans Drachmann (formand)
dra@b93.dk

Peter Lysdahl (kasserer)
Lysdahl63@gmail.com

Flemming Lauenborg (fodboldformand)
flbfrontline@hotmail.com

Christian Lunøe (tennisformand)
lunoe_c@yahoo.dk

Jørgen Ritnagel
(Fodboldafdelingens repræsentant)
ritnagel@mail.tele.dk

Ivo Skolmen
(Tennisafdelingens repræsentant)
ivo@b93.dk

Christian Tiedemann
(suppleant fra Tennisafdelingen)
ct@tiedem.dk

David Kendal
(suppleant fra Fodboldafdelingen)
david@b93.dk

B.93 KONTRAKTFODBOLD APS

Lars Lüthjohan Jensen
(bestyrelsesformand)
llj@b93.dk

Ole Ringheim
ole@b93.dk

Jeppe Hedaa (bestyrelsesmedlem)

Flemming Lauenborg
(bestyrelsesmedlem)
flbfrontline@hotmail.com

Frederik B. Hasling
fbh@b93.dk

Hans Drachmann
dra@b93.dk

BESTYRELSEN FOR ØSTERBRO IDRÆTSPARK A/S (ØI)

Torben Henriksen (bestyrelsesformand)
adv@t-henriksen.dk

Klaas Muizelaar (adm. direktør)
kmuizelaar@hotmail.com

Niels Kjærulff (bestyrelsesmedlem)
niels-kathleen@mail.dk

Rogier Folkers (bestyrelsesmedlem)
rogierfolkers@hotmail.com

FODBOLDBESTYRELSEN

Flemming Lauenborg (formand)
flbfrontline@hotmail.com

Jesper Lauridsen (næstformand)
faksegade19@yahoo.dk

Magnus Rønning-Andersson (sekretær)
magronning@gmail.com

Mikael Heinsen
mikael.heinsen@gmail.com

Valdemar Jensen
valdemarj@gmail.com

Martin Heisterberg (suppleant)
martinheisterberg@gmail.com

Glenn Hunniche (suppleant)
hunniche@me.com

TENNISBESTYRELSEN

Christian Lunøe (tennisformand)
lunoe_c@yahoo.dk

Patrick Ørngreen (næstformand)
patrick.oerngreen@hotmail.com

Adam Hvid (medlem af økonomi
udvalget)

Torben Ernst
willy@willyernst.dk

Cathrine Ørbeck-Riis
cathrine.riis@hotmail.com

Nils-Henrik Jørgensen
nihej@stagehoej.dk

Anne Glitre (suppleant)

Charlotte Kjæmperud (suppleant)

VIDSTE DU, AT BACK-OP FORENINGEN HVERT ÅR SIDEN FORENINGEN BLEV STIFTET

- Har støttet ungdomsfodbolden i B.93 med ca. 20.000 kr. årligt
 - At 37 ægte 93'ere hvert år indbetaler 1.000 kr. til formålet
- Måske var det også noget for dig eller dit firma.
Hvis du vil vide mere om foreningen,
kan du kontakte et af bestyrelsens medlemmer

Torben Klarskov (Formand)
Tlf. 23 37 94 93

Petar "Ole" Jansen
Tlf. 40 19 02 55

Palle "Banks" Jørgensen
Tlf. 23 48 10 67

Finn "Ludo" Jensen
Tlf. 20 90 75 17

BACK-OP FORENINGEN
v/Formand:
Torben Klarskov Andersen
c/o Jesper Klarskov

- Roskildevej 8
- 3550 Slangerup
- Tlf. +45 48 14 49 93
- Mobil +45 23 37 94 93
- E-mail: Klarskov@b93.dk

